

NIEUWS

*Vooruitblik op Voorjaarstocht van-
uit Oostelbeers op 13 april a.s.*

*Clubreis: kastelen, boomgaarden,
bloesem, maretakken, lekkernijen*

*Zilverroute: de tweede week
(met pauze tussen de cistus)*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

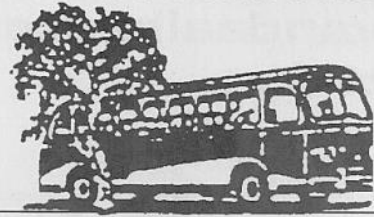
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
informatie over de door
OLAT uitgezette
wandelingen
ter gelegenheid van de
officiële opening van
De Vresselse Hut
als Natuurpoort
op 27 april a.s.*

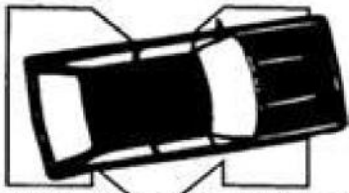
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

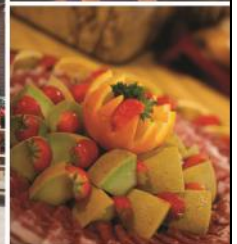
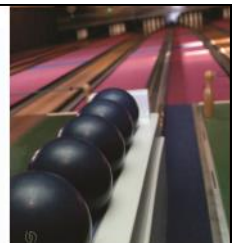
LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

 De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Efting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 27 april 2014

Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik Clubreis Anthisnes - Bomal	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagtochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuursafdeling	Ad van Asten	9
OLAT verkent de Kempen vanuit Weebosch	Ad van Asten	10-12
Vooruitblik 2e Voorjaarstocht Oostelbeers	Myriam van den Berg	13-14
Gratis wandelen met OLAT vanuit De Vresselse Hut - 27 april		14
De laatste keer door de Zuidwesthoek	Jack Bertrums	15-16
Bondsnieuws	KNBLO	16
LPS: Stand clubkampioenschap en Agenda	Frank Marchand	17
Clubreis Tongeren - Alden Biesen	Ad van Asten	18-20
Prikbord, o.a. speciale seizoensopening Graaf van Hornepad		21
Levende bergen op Java en Bali	Peter van de Ven	22-24
Ruta de la Plata (2)	Anneke Lieven	25-27
Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (3)	Peter van Beljouw	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS Anthisnes - Bomal

Op zaterdag 26 april gaan we met onze clubreis weer echt de bergen in. We wandelen dan op de GR 57 en beginnen in Anthisnes, een klein plaatsje op zo'n 2 km buiten de route.

Bij Les Stépennes raken we echt op de route en vervolgen de wit-rode markering richting Ferme de Tolûmont. Even voorbij een oude hoeve hebben we een mooi uitzicht over de vallei van de Ourthe. Via een wegje, dat naar de vroegere postbode is vernoemd (Pazé de Facteur) bereiken we de brug in Comblain-la-Tour. De spoorweg gaan we niet over, maar we komen bij een rots met een O.L.V.-beeld en even verderop gaan we via een tunneltje naar de overkant, maar blijven de spoorlijn volgen tot we bij een helling komen, waar we natuurlijk tegenop gaan. Uiteindelijk komen we in Xhignesse, een middeleeuws stadje met historie. We slaan een smalle asfaltweg in en bereiken La Trabeux. Bij een spoorwegovergang gaan we even daarna moeilijk doen, maar het loopt goed af. Aan de andere kant van de Ourthe lopen we nu rustig richting Hamoir. In deze plaats ontmoeten ook de markering van de GR 576 die we nu ook volgen.

Bij het oorlogsmonument houden we de richting van Lassus aan. Het kasteel zien we op afstand. Bij een driehoekig perkje gaan we linksaf en het pad gaat omhoog. We zien Ferme d'En-Haut. Verderop in het bos dalen we via een rotspad weer af. De Ourthe komt ook weer tevoorschijn.

Imposant is de rots van de Heilige Maagd, waar we ongetwijfeld ook waaghalzen aan kabels zien hangen.

Wij vervolgen ons pad richting Sy. Even opletten, want net voor de ijzeren brug moeten we naar links de heuvel op. We gaan nu steeds rechtdoor tot we bij een kapel komen, we maken een bocht naar links en het spektakel begint dat ons steeds hogerop voert. Als je dan denkt dat je er bent, moet je toch nog even uitkijken naar het vervolg van het klauterpartijtje. Het genoeg zal daarna des te groter zijn want we krijgen uitzicht op de Rotsen van Sy.

Een steile afdaling daarna brengt ons vlakbij het kasteel van Pologne en we gaan dan langs het riviertje de Lembrée wandelen. Bij Logne verlaat de GR 576 ons weer, dus even opletten. Wij steken het riviertje over, blijven het dan nog even volgen en gaan vervolgens een smal pad op dat klimt. Dan even de vangrail over, even over een trapje klimmen en daarna bereiken we de kapel van Saint-Rahl.

In Juzaine volgen we nog even de hoofdweg, maar al vlug moeten we naar rechts een brede veldweg in die langs het riviertje de Aisne loopt. Tot slot van de onderneming gaan we nog een behoorlijke klauterpartij ondernemen tot we boven op de heuvelkam het pad naar links gaan volgen.

Veel wandelplezier en hopelijk treffen we elkaar dan later ergens in Bomal.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
15 april	De Oetert	Eetcafé 't Jagershuis, 0492-331396 Hogeweg 2, 5715 AR Lierop
29 april	Haanwijk	Brasserie/lunchroom la Cour, 073-6211803 Leeghwaterlaan 61-63, 5223 DS 's-Hertogenbosch
13 mei 2)	Rondje Liempde	De Durpsherberg, 0411-631232 Dorpsstraat 6, 5298 CB Liempde
27 mei 2)	Nergena route	"Ons Cafe", 0411-210441 Leunisdijk 28, 5296 KZ Esch
10 juni	't Oude Meer route	Thermae Son, 0499-476383 Thermaelaan 2, 5691 PM Son
24 juni 2)	Op ontdek- king in de Kampina	Pannenkoekenhuis De Ontdekking, 013-5213280 Oirschotsebaan 12, 5062 TE Oisterwijk
1) geen cafépauze 2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
15 april	De Vriendschap
22 april	Oud Rooy
29 april	Vresselse Hut
6 mei	Den Toel
13 mei	De Beckart
20 mei	De Vriendschap
27 mei	Oud Rooy
3 t/m 6 juni	Rooise Avond4daagse

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

Lente: eendjes aan de wandel op dinsdag

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2014

26 april	GR 57	Anthistes - Bomal	24/18 km
21 juni	GR 57	Bomal - Ereeze	24/19 km
20 sept.	GR 5	Banneux-Chapelle - Berizenne	25/18 km
25 okt.	GR 573	Chaufontaine - Ensival	26/20 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775 clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De dagtochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers. Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 13 april 2014 Voorjaarstocht	Oostelbeers Café-zaal 't Dorpsplein 5091 BE Kerkstraat 10a
Zondag 19 oktober 2014	Olland (Sint-Oedenrode) Gemeenschapshuis De Loop'r 5491 XP Pastoor Smitsstraat 40
Zondag 16 november 2014	Nistelrode Feesterij de Hoefslag 5388 HJ De Wan 1a
Zondag 19 januari 2014	Esch Café-Zaal Ons Café 5296 KZ Leunisdijk 28

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473
bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
0499-575582
secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Het wandelseizoen

Onze winterserie zit erop. Vanaf oktober tot en met maart boden wij vijf geweldige wandeltochten aan, die stuk voor stuk een goede toeloop kenden. Begrijpelijk dat een bepaald gebied soms net iets meer in trek is dan het andere, maar we kunnen echt niet zeggen dat er ergens een tegengevallen is. Maar er waren ook geen uitschieters bij dit afgelopen seizoen en dat is ook veelzeggend. Wij moeten dus onze volle aandacht blijven schenken aan het totale plaatje rondom elke wandeltocht. De omgeving moet geschikt zijn, de startlocatie met voldoende parkeergelegenheid en ook voor onderweg moeten de gekozen locaties aansprekend, gastvrij zijn.

Voor 2015 zijn inmiddels de startplaatsen en gastlocaties voor zover mogelijk ingediend bij de regio, die zorgt voor de invulling van het LWP. Het schema ziet er aantrekkelijk uit, met goed gespreide centrale vertrekpunten rond Waalre, Neerkant, Sint-Hubert, Vught (Voorjaarstocht), Reusel en Boskant.

Een punt dat ons erg bezighoudt en waarvoor we echt om uw aandacht vragen, is het teruglopen van het aantal vrijwilligers in de verzorging. Het kan toch niet waar zijn dat onze verzorgingsposten, waarmee we al bijna vijftig jaar scoren bij al onze tochten, niet meer bezet kunnen worden omdat er niet voldoende medewerkers meer zijn. Dat laat u toch niet gebeuren!

Wij hebben gesproken met accommodatie De Vresselse Hut, in Nijnsel, om vanaf 2015 ons meerdaagse wandelevenement van begin augustus naar deze omgeving te verplaatsen. Dat geldt voor de KWD en voor de Kempenlandtocht. Dat houdt in dat beide organisaties kunnen beschikken over het gebruik van de accommodatie en dat De Vresselse Hut zal faciliteren met douches en campinggebruik. Bovendien behoort overnachting in de naaste omgeving op basis van logies en ontbijt tot de mogelijkheden. Onze uitdaging is het om aantrekkelijke parkoersen uit te zetten voor de diverse afstanden; de omgeving leent zich daar uitstekend voor. Voor OLAT zal het tevens een thuiskomen betekenen waarop wij onze verwachtingen voor de toekomst mogen baseren.

Het is jammer dat we afgelopen maand enkele trouwe wandelvrienden moesten teleurstellen vanwege het niet laten doorgaan van de wedstrijd- en prestatiewandelingen in Tilburg. Wij vonden het niet verantwoord om 25 vrijwilligers voor een hele zondag te rekruteren in de ongewisse hoop dat er nog respons zou kunnen komen op onze uitnodiging om met elkaar de uitdaging aan te gaan. Wij dienen ons nu nader te beraden of bij OLAT nog voldoende behoefte bestaat om deze tak van de wandelsport te blijven ondersteunen.

Eerdaags ontmoeten wij jullie weer graag bij onze Voorjaarswandeltocht, dit jaar vanuit Oostelbeers, waar we midden in de natuur zijn gepositioneerd en daarmee volop kunnen genieten van het voorjaar in de natuur.

Op zondag 27 april ontmoeten wij elkaar opnieuw, nu in Vressel onder Nijnsel, waar de officiële opening zal plaatsvinden van Natuurpoort Vressel. Er zullen meerdere attracties zijn, waarbij OLAT het wandelparkoers voor haar rekening neemt.

Samen met de beide wandelinitiatieven op de dinsdagen en onze clubreizen dus weer voldoende gelegenheid om er nog eens op uit te trekken.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

VERNIEUWDE WANDELPADEN

Er zijn twee vernieuwde wandelroutes: het Nederlands Kustpad deel 1 en het Grenslandpad.

Deel 1 van het Nederlandse kustpad (Sluis - Hoek van Holland) is de vervanger van het Deltapad en vormt samen met deel 2 (Zuid- en Noord-Holland) en deel 3 (Groningen – Friesland) het langste aaneengesloten wandelpad van Nederland, in totaal 725 km.

Het Grenslandpad (Sluis – Thorn) is geharmoniseerd met de wandelnetwerken in Zeeland en Brabant. Hierdoor zijn tal van nieuwe wandelmogelijkheden ontstaan.

Het Nederlands Kustpad deel 1 volgt de grillige kustlijn van Zeeland en Zuid-Holland. Lekker struinen door oude en nieuwe duinvalleien, langs sluffers en slikken en natuurlijk niet te vergeten de indrukwekkende en te voet overweldigende werken van het Deltaplan.

Grenzeloos wandelen: “Het leven is goed in het Brabantse land”, volgens een alom bekend en populair lied. Maar ook in Zeeland en Limburg is het leven niet minder aangenaam! Daarom is het plezierig dat het 372 km lange Grenslandpad juist door deze provincies voert, waarbij de wandelaar regelmatig de grens met België passeert.

Het grensgebied biedt een afwisselend en aantrekkelijk wandellandschap met een boeiende cultuurhistorische geschiedenis. Nieuw is de ‘aantakroute’ met het Hertogenpad zodat de wandelaar nu ook een uitstapje kan maken naar het Bourgondische Breda.

ANWB –Nieuws

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

APRIL				
16-4	Peter van den Brink	Laren Nh	25-4	Ger Jansen Breda
16-4	Cees Scherrenburg	Vught	25-4	Hilly Groeneveld-Stok 's-Hertogenbosch
17-4	Cor Kersten	Uden	26-4	Guillermo Martinus Tilburg
17-4	Liny Clijsen	Sint Oedenrode	26-4	Jan Knol Rosmalen
17-4	Piet v/d Ree	Maarheeze	26-4	Nettie Klijn - Welte Biezenmortel
18-4	Piet Knoester	Geldermalsen	26-4	Toon van den Broek Nijmegen
18-4	Carien Rutten	's-Hertogenbosch	27-4	Marleen Ramakers Geldrop
19-4	Jannie Treur - de Koning	Geldrop	27-4	Harold Jansen Eindhoven
19-4	Jan Warrink	Culemborg	27-4	Annette Zwart Amsterdam
19-4	Hans Stienen	Helmond	28-4	Henriette van der Aa Heeze
19-4	Co van Laarhoven - Engelen	Geldrop	28-4	Ton Dorn Eindhoven
19-4	Alfred Verkoelen	Geleen	29-4	Martin Goossens Valkenswaard
20-4	Diny Goorts	Veghel	29-4	Wilhelmien Verhagen-vd Oever Sint Oedenrode
20-4	Jan van Boerdonk	Sint Oedenrode		
21-4	Frans Bouwens	Sint Oedenrode	30-4	Ilse de Boer Asten-Ommel
21-4	Tjeu van den Kerkhof	Weert	30-4	Constant Dedel Baarn
22-4	Roy Beeby	Eindhoven		
22-4	Ben van der Velden	Groenlo	MEI	
22-4	Nellie Lenssen	Oirschot	1-5	Kees van Summeren Sint Oedenrode
22-4	Lies Bouwmans -v Geleuken	Weert	1-5	Piet van Buul Eindhoven
22-4	Jack Hendriks	Veldhoven	1-5	Arie van Gils Tilburg
23-4	Jan Kleemans	Prinsenbeek	2-5	Albert v/d Schans Eindhoven
23-4	Bart Lutke Schipholt	Helmond	2-5	Jan van den Hurk Eindhoven
23-4	Harry Claassen	Heeze	2-5	Gradje Brouwers Sint-Oedenrode
24-4	Bart van der Kraan	's-Hertogenbosch	3-5	Adri van der Graaff Breda
24-4	Govert Kornet	's-Hertogenbosch	3-5	Martina de Wit - Verbakel Veghel
24-4	Walter Hagelaars	Best	4-5	Fried van Rijt Helmond
25-4	Paul Röhner	's-Hertogenbosch	5-5	José Schimmel Eindhoven
25-4	Jolanda Sillekens	Best	6-5	Ad Brouwers Sint-Oedenrode
			6-5	Toon van Boxtel Haaren
			6-5	Henk Heijmans Sint Oedenrode
			6-5	Tini Koolen-CuijpersNederweert Eind
			6-5	Lineke den Boer Sint Oedenrode
			7-5	Esther van der Velden Veghel
			7-5	Hannie de Baaij Sint-Oedenrode
			8-5	Truus Kusters Ysselsteyn
			8-5	Gerard Meeuws Someren
			9-5	Maria Verschuren Beek En Donk
			9-5	Annie Beekmans Beek En Donk
			9-5	Hans van Roon Eindhoven
			9-5	Henk Frijters Roosendaal
			9-5	Hans Spaargaren Son
			9-5	Adri Rijnart Halsteren
			10-5	Lucie van Overbeek Oost West En Middelbeers
			10-5	Rinus Ars Eindhoven
			10-5	Pierre Verstegen 's-Hertogenbosch
			10-5	Koko Kunes Eindhoven
			12-5	Wim Freriks Winterswijk
			12-5	Peter van de Ven Cuijk
			13-5	Pieter Boots Grashoek
			13-5	Elly Teeuwen Sint Oedenrode
			13-5	Ardie van Rijbroek Schijndel
			14-5	John van Berkel Tilburg
			14-5	Ans van der Vleuten Sint-Oedenrode
			14-5	Corry van Loon - van Riel Tilburg
			15-5	Henk Plasman Best

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Mevr. Elly Habraken,
Heihorst 6, Zeeland

AANMELDINGEN

Mevr. Gerda Woestenberg, Tilburg
Dhr. Cor Selten, Zeeland
Dhr. Wim van Asselsonk, Erp
Mevr. Saskia van Veen, Eindhoven
Mevr. Hetty Walk, Eindhoven
Dhr. Gradje Brouwers, Sint-Oedenrode
Mevr. Nellie Verbruggen,
Sint-Oedenrode
Mevr. Margret Vermeijs, Rosmalen

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Dhr. Arnold de Haan, Sint-Oedenrode

OLAT Verzorging

voor wandelaars door wandelaars

Vinden jullie de verzorging op de wagenposten van OLAT ook belangrijk? Als wij deze verzorging willen blijven aanbieden hebben wij hulp nodig om deze rustposten tijdens de diverse wandelingen te bezetten met vrijwilligers.

Als iedere wandelaar **één keer per jaar** op een wagenpost zou komen helpen, kunnen wij deze verzorging continueren. Niet alleen wij, maar ook uw medewandelaars zullen dit zeer waarderen.

Bekijk ons jaarprogramma, zoek een voor u gunstige datum uit en meld u aan bij

-Hans Janssen- (coörd. verzorging)
Steenhoeve 7
6029 SB Sterksel
040-2260704 of 06-20964114
e-mail: jans.st@kpnmail.nl

ROOISE WANDELINGEN

Het secretariaat van de Rooise Wandelingen vraagt ons u erop te attenderen dat deelnemen aan deze activiteit voor OLAT-leden geheel gratis is. Als u voor de eerste keer wilt meelopen moet u wel even uw clubpas laten zien aan de inschrijftafel. Dan weten onze medewerkers ook zeker dat u lid bent en bent u verder ook vrij van verplichtingen voor deze wandelingen.

Meer informatie over deze activiteit op pag. 5.

UITBREIDING DOORDEWEEKSE WANDELINGEN

OLAT wil graag op meer locaties in de omgeving doorde-weekse wandelgroepjes opstarten. Wij willen hiervoor graag in contact komen met leden die in een dorp of stadsdeel wonen waar een concentratie is van OLAT-leden, maar waar verder geen wandelactiviteit bestaat. Door in groepsverband wandelingen over een gangbare afstand op te starten, gaan niet-leden zich mogelijk aansluiten en zich zodoende warmlopen voor de wandelsport. Hebt u belangstelling om zo'n activiteit in uw buurt of vriendenkring op te starten, op welke doordeweekse dag dan ook, dan kunt u bij ons altijd terecht om uw activiteit van de grond te krijgen.

E-MAILADRESSEN

Wij willen onze ledenadministratie graag uitbreiden met het toevoegen van het e-mailadres. Dat zou voor het bestuur een handig gegeven zijn om regelmatig rechtstreeks contact met u te zoeken. Dat kan bijvoorbeeld zijn om u te informeren over een komende wandeltocht, een mogelijke korte enquête om naar uw mening te vragen, of bij andere gelegenheden. Als u hieraan mee wilt werken, stuur dan uw e-mailadres naar: olatnieuws@olat.nl

Wij zullen zorgvuldig met deze mailadressen omgaan.

OLAT EN GPS-WANDELEN

Na een paar keer succesvol proefdraaien met het aanbieden van de winterseriewandelroutes in GPS-uitvoering is besloten hiermee door te gaan. Onze routebouwers gaan voortaan op pad met een GPS-apparaat op zak. De tracks die op die manier verkregen worden, zullen door Otto Ahlers tot een complete parkoersopbouw verweven worden. Deelnemers zullen daarna, uiteraard tegen vergoeding, van de verschuldigde inschrijfkosten, via een inlogcode toegang krijgen tot onze interne webverbinding. De betaling zal waarschijnlijk geregeld worden op de gangbare manier die ook gebruikt wordt bij internettransacties.

Wanneer deze manier van inschrijven voor onze wandeltochten met GPS in werking treedt, wordt u via de website en ons clubblad op de hoogte gebracht.

DAGTOCHTEN

Voor 2015 zullen onze dagtochten vertrekken vanuit de volgende plaatsen/locaties:

- 18 januari: Waalre / het Klooster
- 22 februari: Neerkant / Internos
- 15 maart: St.-Hubert (bij Mill) / de Jachthoorn
- 19 april: Vught (Voorjaarstocht) / Brasserie Brac
- 18 oktober: Reusel / Gemeenschapshuis De Kei
- 15 november: Boskant / de Vriendschap
- 28 december: Luyksgestel (G.T.) / camp. de Zwarte Bergen

VERHUIZING KWD EN KLT NAAR DE VRESSELE HUT

In goed overleg met de Vresselse Hut zijn wij tot overeenstemming kunnen komen om vanaf 2015 met ons driedaags zomerevenement te verhuizen naar deze accommodatie. Het betreft zowel de organisatie van de Kempische Wandeldagen als van de Kempenlandtocht.

De Vresselse Hut kan ons het gebruik van de accommodatie bieden, sanitair en douche-gelegenheid en gebruik van de camping ter plaatse. Bovendien is in de directe omgeving een Hoeve beschikbaar met slaappleatsen en eventueel B & B.

De omgeving van de Vresselse Hut leent zich bij uitstek voor het uitzetten van prachtige parkoersen. Ook voor de Kempenlandtocht zijn gunstige voorwaarden mogelijk. Door voor deze locatie te kiezen, zien wij goede kansen om de toekomst voor de KWD en KLT voor de komende jaren veilig te stellen. De nieuwe naam voor dit meerdaagse wandelevenement zullen wij binnenkort bekendmaken.

OPENING NATUURPOORT DE VRESSELE HUT OP 27 APRIL

Zie het artikel hierover op pagina 14.

VRIJWILLIGERSWERK BIJ NATUURMONUMENTEN

Met enige regelmaat lopen OLAT-wandelingen door gebieden van Natuurmonumenten en andere natuurorganisaties. Steeds vaker moet OLAT daarvoor betalen in het kader van Support For Nature. Een andere mogelijkheid in plaats van betalen (en dus voor OLAT geld besparend) is het verrichten van vrijwilligerswerk. Onze vraag nu is of er leden van OLAT bereid zijn om vrijwilligerswerk te doen bij Natuurmonumenten of andere natuurorganisaties (Staatsbosbeheer of Brabantse Landschap), of dat er mogelijk OLAT-leden zijn die dit nu al doen. Normaal gesproken organiseert Natuurmonumenten 1 of 2 ochtenden per jaar waar verenigingen de handen uit de mouwen komen steken. Zij regelen de materialen, de vrijwilligers moeten verder alleen zin hebben en een beetje licht werk kunnen doen (meestal jonge bomen uitsteken of omzagen en dat soort dingen). Voorlopig is er nog geen dag gepland. Eerstvolgende gelegenheid is waarschijnlijk de Nationale Natuurwerkdag begin november. Ruim voor die tijd neemt men contact met ons op om afspraken te maken. OLAT-leden die bereid zijn om af en toe voor OLAT dit soort vrijwilligerswerk te doen, verzoeken wij zich aan te melden bij ons bestuurslid **Ad Ketelaars**, **telefonisch 0413-475824 of per e-mail: penningmeester@olat.nl** *-Ad van Asten-*

Vooral bomen, met af en toe een doorkijkje

OLAT verkent de Kempen vanuit Weebosch

Als ik op zondag 16 maart rond half tien in Weebosch arriveer, is het of de patroonheilige zijn hoogtijdag viert, nergens nog een plekje vrij om uit te stappen, of het moet op de Boksheide zijn en dan had ik evengoed de tocht vanaf huis te voet kunnen afleggen. Nee, zo veel drukte op een zondagmorgen voelt goed aan. Had pastoor Karthon dat ruim honderd jaar geleden misschien ook al voor ogen toen hij, als belofte vanuit het verre Egypte, dit dorpje alle regards schonk!

OLAT heeft voor vandaag haar intrek genomen bij het Heuveltje, trouwens opvallend hoeveel horeca in Weebosch voorhanden is. In de zaal, waar bij bescheiden lichtinval, op dit gevorderde tijdstip nog volop activiteit heerst aan de inschrijftafel, nemen ook de wandelaars alle tijd voor een kopje koffie. Zie ook al wandelaars die de eerste lus van 20 km erop hebben zitten en nu even pauzeren voor de volgende 30 of 40 km. Ik teken in voor 20 km.

Buiten tref ik Boetje, vandaag present voor de langere afstand. Hij heeft de eerste lus van 20 km er al op zitten en zoekt even naar de aansluiting voor het vervolg van de wandeling. Ik krijg al gauw door dat het opletten wordt, want de routebeschrijving is in verschillende segmenten onderverdeeld, maar dat gaat pas spelen na een drietal kilometers als de Boksheide in het zicht komt. Een paar boerderijen vlak bij elkaar, alsof er verder geen plaats zou zijn, is voor vandaag zowat het laatste teken dat dit deel van de Kempen bewoond is. Trouwens dat boerderijtje dat hier op Spaanrijt te koop staat, kost nog geen 6 ton. Ook aan de laatste landerijen gaan we vlug voorbij.

Op dit eerste traject van de wandeling is het nog behoorlijk druk op de route en soms word ik ingehaald, door mensen die me nog kennen uit de goeie oude tijd!? Zoals twee dames die me in

het Engels aanspreken. De een meent me te herkennen als Warren Clarke. Je weet wel, uit de Engelse politieserie *Dalziel en Pascoe*. En dan hier op de hei

gaan wandelen zeker. Ernst en Hans weten beter. Leuk dat de 60 km-wandelaars hun extra kilometers vooraf lopen, dan is de kans op ontmoeting onderweg ook veel groter. Zo komt Pieter Boots met een groepje gelijkgestemden opduiken net als ik een genummerde paddenstoel op de foto zet. Dat is makkelijk om me thuis te oriënteren. Trouwens, ik heb bij Otto ook een plattegrondje opgevraagd, want alleen met het geschreven woord is het moeilijk het moment van beleving in dit 'naslagwerk' te benoemen.

Van honger en dorst hoeven we vandaag zeker niet om te komen. De eerste wagenrust treffen we na amper 5,5 km op een parkeerplaats van SBB. Het broodjes- en drankpaviljoen wordt gerund door Paula en Jack en is als altijd in de meewandelprijs begrepen. Het tweetal heeft het behoorlijk druk. Jack werkt alsof er een medaille mee te winnen valt, of is het omdat Hanny net het hoekje om komt. Die weet in ieder geval wat wandelen is. Frank is vanmorgen in korte mouwen aan de langste ronde begonnen. Hij is samen met Mar-

leen, dus lang dralen is er niet bij, want Marleen moet straks nog gaan kienen. We mogen raden wat ze het leukst vindt. Riet is ook al present en Bertje, die ik een hele tijd miste op de lange afstand, is weer van de partij. Hier hoor ik ook dat het afgelasten door OLAT van de tocht in Tilburg volgende zondag niet bij iedereen in goede aarde is gevallen. Ik kan me daar wel iets bij voorstellen en de manier waarop verdient zeker niet de schoonheidsprijs.

Een mooi citaat van Google, dat de wandelomgeving van vandaag mooi weergeeft:

'Het is bijna België, maar gelukkig ligt de Kempen nog nét in ons land. Want het is een landschap om trots op te zijn. En een landschap met geschiedenis. Op de Cartierheide liet Napoleon zijn sporen na. De bossen vormden het terrein van smokkelaars, over de zandpaden liepen marskramers met hun koopwaar in een mand op de rug. Op de arme zandgronden probeerden keuterboertjes eeuwenlang met bloed, zweet en tranen een schamele boterham te verdienen.

Het landschap van de Kempen vertelt verhalen, maar is ook 'gewoon' om te genieten. Op bijna alle zandpaden kunnen ruiters en menners hun hart ophalen. Er zijn fietspaden en -routes en lopen kun je overal waar je voeten je brengen. Over de heide, door het bos, langs slingerende beken, misschien zelfs

een stukje over de grens? Want, gelukkig voor de Belgen, daar gaat het Kempenland gewoon verder.'

Dan begint het tweede traject, dat nog helemaal samenloopt met de 15, 30, 40, 50 en 60 km. Op dit deel krijgen we ook wat ruimer zicht.

We gaan richting Cartierheide, weliswaar op het randje, maar het heeft toch al wat. En evenals Napoleon die er eens zijn voetsporen achterliet, doen wij dat nu op onze manier: netjes georganiseerd.

Hier loop ik een tijdje op met Ton Seetsen, tegenwoordig zowel fietser als langloper. Ton vertelt dat hij heeft ingeschreven voor de super Audax, eind mei in Zottegem. Dat is veertig uur wandelen voor amper €130. Ja, serieus in Zottegem en er gaat nog iemand met hem mee! Omdat Ton zijn beide hobby's een plaats moet geven, zit een

topklassering bij het clubkampioenschap er dit jaar niet in.

Even later haalt Hein Dirxks mij in en samen lopen we op naar het parkeerterrein iets verderop. Hein Dirxks heeft voor OLAT ook vaak trajecten uitgezet en hij kent de omgeving hier op zijn duimpje. Alleen de stukjes tussendoor passen bij Hein niet altijd aan elkaar. Vandaag wandelt hij op de 60 en als Iris en Hennie passeren, gaat hij achter ze aan.

Het laatste stukje Hapertse hei voordat de rustpost opdoemt, is wederom bosgebied. In het beschutte gebied van het parkeerterrein is het daar goed toeven

bij onze verzorgingspost. Sjaan, Maria en Willem bezetten de post en iedereen heeft er zijn eigen taak. Sjaan heeft tomatensoep in de aanbieding en die is nog lekker heet. Tussen het gezelschap van allerlei pluimage is nog een plekje vrij en toevallig is dat vlakbij José. En zo kunnen we veel mensen jaloers maken door te vertellen over onze clubreis naar België, komende zaterdag. De mensen gaan bijna denken, dat het leven van OLAT-leden een groot feest is. Zo is José op het idee gekomen om, samen met Corrie, dit voorjaar een soort Compostela-wandeling in Zuid-

Korea te gaan maken. Een gemarkeerde route uitgezet door een Koreaan, die hier in Europa op het idee kwam. José heeft beloofd dat wij voor OLATNieuws het publicatierecht van het verslag krijgen. Daar hou ik ze aan!

Ook hier op deze post weer veel deelnemers aan de langste ronde. Anita, Ineke en Roel waren gisteren op de Edense hei al actief en ze doen dat hier in de Kempen nog eens over. Ik zie Sandra en Bertus en zelfs Kobus T. steekt even de vinger op, als herkenning. Nou weet ik niet precies meer waar ik Anja heb gezien, maar die was er ook.

Nu is er een grote opsplitsing van afstanden. Terwijl alles boven de 30 km verder gaat aan gene zijde van de A21 richting Ten Vorsel, Oude brandtoren of Reuselse Moeren, met daar tussenin nog de nodige verzorging die optimaal voldeed, neem ik als 20 km-wandelaar een eenzame route door het ietwat moerassige gebied van de Goorloop en het Grootbos naar het grenscafé Dennenlucht. Eenzaam omdat er op dat moment nog sporadisch wandelaars op dit stuk te bekennen zijn. Het is wel opletten geblazen als je zo alleen wandelt. Niet alleen de bospaden zijn van iets mindere kwaliteit, maar de bomen lijken sprekend en daardoor loop je de kans een pijltje over het hoofd te zien. Ik moet echter toegeven dat de bepijling prima was, met herhalingspijlen als er ook maar even twijfel kon bestaan. Petje af. Toch moet ik ergens iets fout hebben gedaan, want ik kwam via een andere route bij het grenscafé.

Om in de schaduw van Heidelicht en Kaasboerin op z'n Hollands te floreren moet je wel iets hebben en daarom is het hier ook nu gezellig toeven. Aan de

stamtafel natuurlijk een echte Stonesfan, die zelfs van prinsessen onder de indruk raakt en verder is bijna iedereen bekend volk. Onze eindredacteur Lineke zit samen met haar Ad even uit te puffen op de dertig. Ze waren er vanmorgen al vroeg bij. Na even 'bijpraten' vertrekken ze voor de laatste kilometers. Ik blijf nog even om van m'n cola te genieten. Als je dan opstaat, ga je toch voelen dat het parkoers zwaar is, of dat de benen verslijten. Ik hou het bij het eerste!

Dan ook voor mij de laatste kilometers. Die wegen niet alleen zwaar, maar zijn dat ook. Eerst krijg je de kans om weer goed op gang te komen, dan een boom dwars over de weg om een hernia van op te lopen en dan het ene gat in de weg in en ook weer uit. Bij Witrijt verzinnen ze er ook nog speeltoestellen bij

over een lengte van 'enkele' kilometers. Om door de buizen onder de weg door te kruipen, heb ik maar niet geprobeerd.

Van de Kempenrun kreeg OLAT een bedankje dat de samenwerking op het parkoers voortreffelijk was verlopen; gelukkig heb ik geen biker of runner gezien.

Dit laatste stukje was echt van lood, maar voldeed ruimschoots als bekroning van een fantastische wandeldag. De toestroom naar dit afgelegen plekje Kempen was met 1058 deelnemers redelijk voldoende, het wandelweer fantastisch, de verzorging meer dan geweldig en de bepijling uitstekend. We mogen weer trots zijn op OLAT en zijn vrijwilligers. Ook bij het Heuveltje gaan ze die avond tevreden slapen!

Jammer dat een wandelaar naar het ziekenhuis moest worden gebracht omdat hij onwel werd. Wij hebben vernomen dat het inmiddels weer goed met hem gaat.

-Ad van Asten-

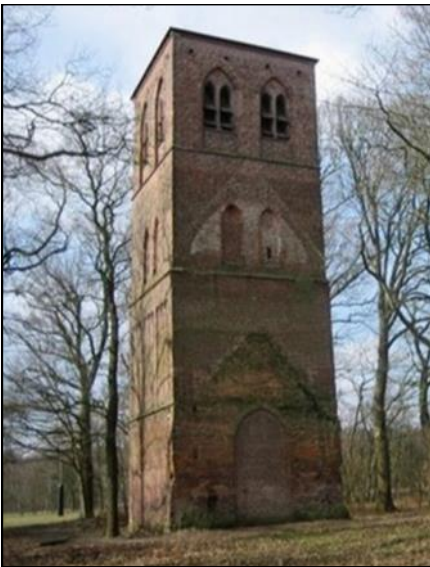

VOORUITBLIK 2e VOORJAARSTOCHT Oostelbeers

Het vertrekpunt voor de 2e Voorjaarstocht van OLAT is het gezellige café 't Dorpsplein in Oostelbeers. We gaan wandelen in een gebied waar we volop kunnen genieten van de lente: kleinschalige gebiedjes, houtwallen met bloeiende wilde heesters, voorjaarsbloeiers langs de slootkanten, bos en heide vol ontlukend groen.

Na vertrek vanaf 't Dorpsplein zien we meteen één van de twee alleenstaande torens die Oostelbeers uniek maakt: de neogotische toren, gebouwd in 1852. De kerk werd later gebouwd, maar moest na zware beschadigingen tijdens de

Tweede Wereldoorlog gesloopt worden. De toren die apart stond van de kerk bleef bewaard. We lopen een kleine kilometer door de straten van Oostelbeers en stappen dan van de verharding af en voelen zand onder onze voeten. Al snel zien we de tweede alleenstaande toren, eenzaam in de

velden, omringd door een bosje: de Oude Toren.

Door veldweggetjes leidt de route ons langs het buurtschapje Hoogeind. Iets verder gaan we het bosgebied in. Let eens op de zwellende knoppen en het jonge blad! Hoe mooi is het hier!

Wat verder zien we de bosrand opduiken en komen we weer in het landelijke gebied. En wat zien we ook: de witte tent van OLAT waar, zoals altijd, de koffie weer bruin is. Ook een boterham gaat er goed in. Verkwikt stappen we weer verder. De 10 km buigt af en gaat via een afwisselende route van veldweggetjes en bosjes terug in de richting van Oostelbeers. De overige afstanden gaan het volgende bosgebied in. Zij passeren een stukje met een lugubere naam: Doodsberg. Over dit gebied doen allerlei geruchten de ronde, niemand weet het precieze verhaal. Een van de legendes is dat hier een jongeman het meisje op wie hij verliefd was heeft vermoord omdat zij hem afwees. Op deze plek werd een heuvel opgeworpen, werd een galg geplaatst en werd de moordenaar terechtgesteld....

We laten dit verhaal voor wat het is en genieten van de mooie omgeving. We volgen een mooi pad langs de Kleine Beerze, een beek die in deze regio zijn oorsprong kent en uiteindelijk samenvloeit met de Grote Beerze. De Kleine

Beerze is ongeveer 15 km lang en wij komen dit fraai stromende riviertje meerdere malen tegen. Via een bruggetje steken we over om wat verderop via de stuw weer op de overzijde uit te komen. Iets verderop duiken de contouren van Vessem op. Wij laten dit letterlijk en figuurlijk links liggen om lekker door te lopen door de natuur. De 15 km buigt af en gaat richting wagenrust 3. De overige afstanden gaan op weg naar de eerste caférust op de Eurocamping Vessem.

Na de rust slingeren we over het uitgestrekte campingcomplex en komen langs de visvijver. Wat verderop splitsen de afstanden opnieuw: de 20 km buigt af. Deze afstand bereikt al snel de Landschotse Heide, een natuurgebied van 239 ha, eigendom van het Brabants Landschap. Het wordt ook wel 'de Keienhurk' genoemd, naar het grootste ven.

De Landschotse Heide heeft nog een rol gespeeld tijdens de Tweede Wereldoorlog. Op vliegveld Welschap werden toen door de Duitse bezetter bommenrichters opgeleid die op de Landschotse Heide moesten oefenen in het bombarderen van schepen. Er werd daartoe een schijnhaven aangelegd en ook werden er schijnboten gebouwd. Deze bestonden uit aarden ruggen van 50 m lang en 7 m breed, met daarop een soort van houten kajuit. Enkele van deze aarden wallen liggen er nog steeds. Ook de bunker, van waaruit waarnemingen werden verricht, is er nog te vinden. Vaak werden er betonnen bommen gebruikt die door een rookpatroon aangaven waar ze neervielen. Na de bevrijding is een groot deel van de heide ontgonnen. De boeren gebruikten de betonnen bommen om hun erf mee op te sieren.

Via mooie veldweggetjes, tussen de landerijen, gaat de 20 km op weg naar wagenrust 3, de zgn. soeppost. Wat zal het zijn vandaag: Oostelbeerse lentesoep? Zeker is dat deze goed zal smaken! Bij deze wagenrust voegt de 20 km zich weer in de route van de langere afstanden. Hierover later meer.

De 30 en 40 km lopen nog enkele kilometers samen op. Dan gaat ook de 30 km in noordelijke richting. Een bruggetje over de beek, een stukje bos, heide en opnieuw een bruggetje: de Grote Beerze! Dan leiden mooie wandelkilometers deze afstand door een fraai bosgebied om uiteindelijk uit te komen op de route van de 40 km. Spoedig is er gelegenheid om de benen rust te gunnen in het iets drukkere Westelbeers, waar de caférust voor de twee langste afstanden is.

De 40 km maakt een fraaie lus. Zij komen door natuurgebied De Grijsze Steen, een overgangsgebied tussen de geheel ontgonnen Landschotse Heide en het dal van de Grote Beerze. Snel komen zij bij de exclusief voor hen bedoelde wagenrust om dan de Mispelindse Heide en landgoed De Utrecht te gaan ontdekken.

Mooie vennen, heidegebieden, bossen, waterlopen, landelijk gebied, wat is Brabant toch mooi! Ze passeren een uitkijk-

toren. Wie nog energie heeft kan even een kijkje van boven nemen! Kort na de samenkomst met de 30 km wacht ook voor de langste afstand de caférust in de kantine van camping Rakelbos. Na de caférust lopen we een stukje langs de camping en komen op een zandweg tussen bosrand en akker. Opnieuw bruggetjes over de Beerze, klaphekjes, een nieuw heidegebied: de Kuikseindse Heide ligt op ons te wachten! Een prachtige afwisseling van vennen, heidegebied en bossen.... Op naar wagenrust 3. Hier komen alle afstanden, uitgezonderd de 10 km, samen.

Na een lekker soepje of iets anders, opnieuw een stuw en bruggetjes over de Beerze. We lopen langs de bosrand: bos links, akkers rechts, een boeiende overgang waar veel te zien en vooral veel te genieten valt.

We passeren één van de zeven sluisjes die in de Kleine Beerze ligt. Inmiddels is de 10 km aangesloten bij de overige afstanden. We lopen nog een bijzonder mooi stukje langs de Kleine Beerze. Dan komt Oostelbeers in zicht en daarmee komen we aan het einde van een fantastische wandeling. Voldaan kunnen we terugkijken op een zeer gevarieerde tocht.

Alle mensen die de afgelopen winter zich ingespannen hebben om ons steeds opnieuw een mooie wandeldag te bezorgen, mensen op het startbureau, routebouwers, voorlopers, vrijwilligers op de wagenrusten, mensen die de boterhammen klaarmaken: ontzettend bedankt!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

Gratis wandelen met OLAT vanuit De Vresselse Hut - 27 april

Op zondag 27 april wordt Natuurpoort De Vresselse Hut officieel geopend. In het kader hiervan heeft eigenaar Marco Thijssen gevraagd of OLAT hiervoor enkele wandelingen wil uitzetten. Aan dit verzoek wilde OLAT graag gehoor geven.

De parkoersen zijn uitgezet door ons lid Johan van de Sande, die deze omgeving goed kent omdat hij ook voor de Rooise Wandelingen hier regelmatig wandelingen uitzet. Op deze zondag heeft men de keuze uit meerdere routes variërend van 5,3 km tot 20 km.

De route van 5,3 km (Hazenputten-route) is zeer geschikt voor families met kinderen en gaat, zoals de naam al aangeeft, richting het vennengebied de Hazenputten.

Verder zijn er 2 routes van 10 km.

De eerste 10 km route (Vresselse Bossen) voert u door de Vresselse Bossen, een ontginningsbos gelegen op een stuifzandrug. U komt langs diverse poelen en eveneens langs de vennen-

gebieden de Hazenputten en de Oude Putten.

De tweede 10 km route (Dommeldalroute) voert u de andere kant op richting Dommeldal, een mooi beekdal tussen Son en Nijnsel. Dit is een open landschap waar doorheen de rivier de Dommel kronkelt. Het laatste gedeelte van deze route komt eveneens langs het vennengebied de Hazenputten.

Beide 10 km routes zijn te combineren tot een 20 km route door 2 lussen van 10 km te wandelen.

Op zondag 27 april kunt u de routebeschrijvingen tussen 09.00 en 13.00 uur gratis afhalen bij De Vresselse Hut, bovendien zijn de routes deze dag beprijd door OLAT. De routes zijn ook later te bewandelen, maar dan zijn ze niet meer beprijd. Wel

zijn de routebeschrijvingen dan verkrijgbaar tijdens openingsuren van De Vresselse Hut of tegen een kleine betaling te downloaden als GPS-track op de OLAT-website. Naast OLAT zullen deze dag nog andere organisaties deelnemen aan de opening van deze Natuurpoort.

Het adres van Natuurpoort De Vresselse Hut is: Vresselseweg 33, 5491 PA Nijnsel (Gemeente Sint-Oedenrode).

De laatste keer door de Zuidwesthoek

Voor de tweede opeenvolgende keer reis ik af naar Roosendaal om mee te doen aan de Nachtmars van de Zuidwesthoek. De weergoden zijn mij deze keer beter gezind. Vorig jaar had ik miezerregen en zelfs sneeuwvlokken ontbraken niet. Deze editie kon ik 17 tot 20 graden verwachten. Voor deze tijd van het jaar ongekende temperaturen en de twijfel slaat toe, moet ik een korte broek aan in maart? De organisatie is in handen van A.R.S.V. Thor afd. Wandel en deze organiseert drie afstanden op drie verschillende opstapplaatsen: de 110 km start in Roosendaal, de 80 km in Steenbergen en de 50 km-wandelaars moeten vanaf Bergen op Zoom vertrekken.

Aangekomen bij Sportpark Vierhoeven stapt op hetzelfde moment Antoine Hunting uit zijn bolide en samen lopen wij naar de inschrijving. Ik heb me al van tevoren aangemeld en alles ligt netjes klaar, ik moet alleen nog betalen. Er zijn in totaal 70 deelnemers uit Nederland en België die starten vanuit Roosendaal op de 110 km. Nadat ik mijn tas heb ingeleverd, ga ik naar buiten waar iedereen zich verzamelt voor de toespraak van Frans Sloekers, één van de organisatoren van de wandelvereniging. Die vertelt ons dat dit de laatste keer is dat deze wandeling wordt georganiseerd en geeft hierna het woord aan de wethouder die traditiegetrouw het startschot mag lossen. Nu dus voor de laatste keer....

Bakrecepten

Ik weet nog van vorig jaar dat we elke keer bij een rust een nieuwe route mee krijgen van het gedeelte wat we dan moeten lopen en zó is het dit jaar ook. De eerste route die we aangereikt krijgen gaat van Roosendaal naar Vinkenbroek (10,2 km). Gezamenlijk stappen we door het hek en onderling wordt er wat gedold. Eenmaal op stoom vormen zich al snel groepjes. Na ongeveer 6 kilometer loop ik samen met Bart Snoeren, Dirk-Jan Nieuwenhuizen, Rob Tersteeg, Ed Voogt, Rick Liesting, Richard Boosten en Jantinus Meints. Maar voor we aankomen op de rust bij de boerderij van dhr. Vos zijn Dirk-Jan, Bart en Rob al een versnelling hoger gaan lopen. Na de versnapering en de ontvangst van deel 2 van de route, die

loopt van Vinkenbroek naar Kruisland (20,7 km) vertrekken we dus als vijftal. Vorig jaar moesten we daar ons veiligheidsvest al aan, zó donker was het toen. Nu schijnt de zon nog volop en heb ik de zonnebril nog op. De kilometers schieten lekker weg onder de voetzolen en er worden mooie bakrecepten doorgesproken (ik weet nu hoe je heerlijke en zeker 'lekkere' pannenkoeken kan bakken). Ook toveren met eieren is één van die verhalen, details moet ik schuldig blijven, maar Richard Boosten kan hier uiteraard meer over vertellen. Als wij aankomen lopen bij loonbedrijf Hack in Kruisland zien we de kopgroep weer vertrekken.

Lopend buffet

Na een kop bouillon te hebben genuttigd krijgen wij deel 3 van de route aangereikt, die loopt van Kruisland naar Steenbergen (29,9 km) waar de eerste grote rust is en we de beschikking hebben over onze tas. De rust is bij de plaatselijke voetbalvereniging vv Steenbergen, waar we heel toepasselijk 'een lopend broodbuffet' krijgen aangeboden

den. Vanaf deze locatie zijn eerder de Kennedywandelaars vertrokken. Eenmaal de buiken gevuld met koolhydraten en een kop soep vertrekken we met deel 4 van de route die van Steenbergen naar De Heen (36,5 km) gaat. Ik doe hier pas mijn veiligheidsvest aan. Na een paar kilometer krijg ik een dorst die niet overgaat, kan met moeite mijn voorraad verdelen. Wat heb ik een dorst en ik ben niet de enige, iedereen heeft er last van! Aangekomen bij dorps huis De Stelle bestel ik een cola en na het vullen van mijn fles vertrekken we weer.

Brandende dorst

Gewapend met route nummer 5, De Heen naar Oud Vossemeer (44,5 km), vertrekken wij uit het dorps huis en ik herinner me dat dit het saaie stuk is over de brug bij het Schelde-Rijnkanaal. Eenmaal aangekomen in Dorps huis Oud Vossemeer krijgen we een suikerbolus en een drankje aangeboden. De suikerbolus laat ik mijn neus voorbij gaan, ik heb al genoeg dorst! Ik besluit om een flesje water extra mee te nemen voor reserve, want zelfs na 2 glazen ijsthee krijg ik mijn dorst niet gestild. Route nummer 6: Oud Vossemeer naar Halsteren (53,2 km). In dit gedeelte van de tocht voelt één van ons vijftal zich niet lekker, hij heeft last van zijn maag. Ook komt Klaas Vaak een paar langs om ons zand in de ogen strooien, zodat het gaapvirus begint en als één schaap over

de dam is... Eindpunt van deze route is Grand café De Kannebuis, dat we in de volksmond 'het rokende dart café' noemen. Ook daar krijgen we een consumptiebon om iets te drinken en natuurlijk een nieuwe routebeschrijving. Deel 7: van Halsteren naar Bergen op Zoom (60,2km), Partyrestaurant Rozenoord is de hoofdbestemming, tevens de startplaats van de 50 km-wandelaars. Daar krijgen we een groentesoep aangeboden die gruwelijk zout is, maar ik laat hem niet staan, schijnbaar heb ik er behoefte aan. Ik wissel mijn schoenen en trek schone sokken aan.

Wat is het koud!

Met route nummer 8 van Bergen op Zoom naar Woensdrecht (71,4 km) loop ik naar buiten en lever de tas weer in. Dit gedeelte krijg ik spijt dat ik mijn shirt met lange mouwen niet heb aangehouden, ik krijg het koud en heb er last van. Het tempo zakt gestaag. Op de volgende stop "Non Plus Ultra" krijgen

we een plak cake met een heerlijk bakje koffie. Routebeschrijving 9 gaat van Woensdrecht naar Hoogerheide (89 km) met een tussenstop op 78 km waar we ijsthee en een koek krijgen aangeboden in een aardappelschuur. Vanaf hier is het nog 11 km naar de hoofdrust in Café De Herberg. Daar krijgen we weer de beschikking over onze tas zodat ik mijn lange shirt aan kan doen. Wat had ik het koud hier naar toe! Hier krijgen we ook de tweede broodmaaltijd aangeboden met een eitje! Dat doet me aan het verhaal van Richard denken! Wel jammer is, dat alle tassen op één grote stapel liggen, zodat het zoeken geblazen is naar mijn tas.

Dank aan alle vrijwilligers

Route 10 van Hoogerheide naar Wouwsche Plantage (100 km) is weer een saai stuk... met een nieuwe rustgelegenheid Café De Ouwe Schuur in plaats van de camping. Wel een prachtige zonsopkomst!

Route 11 van Wouwsche Plantage naar Nispen (105 km). Het einde komt in zicht en in Nispen is de rust op Sportpark De Wallen, waar we na een korte rust ons opmaken voor een mooi slot. Route 12 van Nispen naar Roosendaal (110 km). Eindelijk komen we aan daar waar we begonnen zijn. We feliciteren elkaar en halen onze stempels. Tevens krijgen we van de organisatie een gele muts die veel weg heeft van een B100 muts.

Een perfect beprijde route kregen we voorgeschoteld, die werd voorgelopen door Jenny en Ilona: bedankt dames! We zijn niet één keer afgeweken van de route! Ben wel benieuwd waar de emer met kwast is gebleven.....

Organisatie bedankt voor een goed verzorgde wandeltocht, jammer dat deze wandeltocht van de Long-Distance kalender verdwijnt.

-Jack Bertrums-

BONDSNIEUWS

NIUWE UITSTRALING AVOND4DAAGSE

NWB en KNBLO-NL organiseren hun avondvierdaagsen in 2014 voor het eerst onder gezamenlijke vlag. Om een uniforme uitstraling te garanderen en het evenement nog beter te promoten, zijn een nieuw beeldmerk en een nieuwe huisstijl ontwikkeld.

Ballonnen met frisse kleuren staan in het nieuwe ontwerp centraal. Die ballonnen kunnen zweven, huppelen en wandelen, maar dienen daarnaast ook als tekstballon. Hiermee wordt het ruoer rondom een avondvierdaagse in beeld gebracht. De Avond4daagse staat voor gezelligheid, baldadigheid, zingen, samen met vriendjes en vriendinnetjes iets ondernemen en lol maken. Die boodschappen van het evenement worden met korte tekstjes in de ballonnen nog eens extra benadrukt. Voordat het nieuwe ontwerp tot in detail werd uitgewerkt, werd het eerst voorgelegd aan kinderen van verschillende

leeftijdsgroepen op een aantal basisscholen. Die reageerden allemaal positief.

De nieuwe huisstijl is inmiddels vertaald naar de bestaande Avond4daagse-producten van NWB en KNBLO-NL. Daarbij gaat het onder andere om posters, stickers, flyers, startkaarten, wandeldiploma's en routepijlen.

VOLTAREN SUPPORTER WANDELEND NEDERLAND

Voltaren, gespecialiseerd in producten om verschillende pijntypen te bestrijden, is in 2014 partner van KNBLO-NL. Met de samenwerking wil Voltaren wandelaars in beweging brengen en houden, ook als dat door pijn wat moeilijker is. Wandelen is niet voor iedereen vanzelfsprekend.

Pijnklachten (bijvoorbeeld gewrichtspijn, artritis of artrose) kunnen het plezier in bewegen belemmeren. Voltaren stelt daarom haar kennis op het gebied van bewegen ter beschikking. Dat gebeurt via bewegingstips, kennis over pijn en preventieve oplossingen op het gebied van pijnbestrijding, maar ook met adviezen over welk type pijn u met de verschillende Voltaren-producten kunt bestrijden. Op die manier hoopt Voltaren samen met KNBLO-NL een gezonde en actieve leefstijl te stimuleren.

Het gebruik van Voltaren kan bijwerkingen hebben, lees altijd de bijsluiter.

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 16 MAART 2014

1		Rick Liesting	2316	6	M
2	1	Sandra de Graaff	2031	7	V
	2	Hanny Klumpkens	1710	4	V
	2	Anita Pepers	1710	4	V
5		Hans Pranger	1710	4	M
6		Hugo Prinsen	1660	4	M
		Hans van Heeswijk	1660	4	M
8		Koos van der Maden	1220	3	M
9		Ton Seetsen	1210	3	M
		Co Tops	1210	3	M
		Roel van der Wijst	1210	3	M
12		Dirk Donders	1204	5	M
13		Pieter Boots	1070	3	M
	4	Marleen Ramakers	1070	3	V
15		Mart Douwen	1020	3	M
16		Jack Bertrums	1000	2	M
17		Mike Bertrand	860	2	M
		Jan Dinnissen	860	2	M
		Frits Mennen	860	2	M
		Rob van Stuivenberg	860	2	M
		Peter van den Brink	860	2	M
22		Cor van der Heijden	850	2	M
23		Martien Achterberg	720	2	M
		Gerrit Arfman	720	2	M
		Ton de Jong	720	2	M
		Rini Welten	720	2	M
27		Rino Hamelink	710	2	M
		Frank Marchand	710	2	M

		David Vos	710	2	M
	5	Conny Raaijmakers	710	2	V
		Huub Raaijmakers	710	2	M
32		Jelte van der Zee	610	2	M
33		Boetje Huliselan	570	2	M
34		Servee Derks	500	1	M
		Willem Arts	500	1	M
		Jack Hendriks	500	1	M
37	6	Isis la Croix	360	1	V
38		Erik Dikken	360	1	M
		Nico van Hassel	360	1	M
		Henk Vink	360	1	M
41	7	Jeannette van Boerdonk	350	1	V
		Ans van de Broek	350	1	V
		Riet Emans	350	1	V
		Hennie Hendriks	350	1	M
		Annemiek Karels	350	1	V
		Anja van Kempen	350	1	V
		Clazien Koopman vd Zande	350	1	V
		Hans Koopman	350	1	M
		Bea van Lieshout	350	1	V
		Iris van Limburg	350	1	V
		Theo Martens	350	1	M
		Ineke Peijnenburg	350	1	V
		Jan Swinkels	350	1	M
		Bert Timmermans	350	1	M
		Ernst Westerhoff	350	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl
Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2014

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP APRIL / MEI

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
12-apr	Castricum	LAT	60 km	07.00-08.00	250	
19-apr	Sittard, KM	KMS	80 km	05.00-07.00	360	schema 13 uur
25-apr	Emmeloord	STEP, Kennedymars	80 km	22.00	360	
25-apr	Ridderkerk	RWV, Kennedymars	80 km	23.00	360	
3-mei	Bocholtz	NOAD, Mergelland Route	135 km	23.00	610	
3-mei	Haarlem, Bollenstreek	Groepswandeling KM	80 km	16.00	360	
9-mei	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	22.00	360	
9-mei	Hilversum	LAT, Kennedymars	80 km	22.00	360	
17-mei	Barendrecht	Marijke tocht	60 km	07.00-08.00	250	

Let op!! De nacht van Steenwijk staat verkeerd vermeld in het LWP - De tocht vindt plaats op 20 juni.

Clubreis Tongeren - Alden Biesen

Het lijkt altijd weer een reünie als clubreizen van OLAT aan haar nieuwe seizoen begint. Toon had ons keurig geïnformeerd waar en hoe laat de bus voor zou komen rijden en dat klopte perfect. Dat antieke winkeltje tegenover de Ossekop houdt me altijd wel vijf minuten wakker terwijl ik daar sta uit te slapen terwijl ik op Frans wacht. Trouwens de Ossekop is ook al weer acht jaar antiek, daar staat nu een appartementengebouw op stand!

Het is zaterdagmorgen 22 maart en de reisduur is vandaag maar kort. Het is amper negen uur, de Flikken in Maastricht zijn nog niet wakker en we kunnen ongehinderd langs al die mooie kerken de juiste uitvalsweg naar de Haspengouw kiezen. Theo, die in Weert is opgestapt, zit naast mij en hij vertelt over de aanstaande ultraloop op het Graaf van Hornepad. Riet gaat de 93 km 'met snelle tred' doen en 'ze' hopen dat er voor de overige afstanden toch wel wat meer belangstelling zal zijn. Jullie lezen er verder alles over elders in ons nieuwsblad (pag. 20).

De weg naar Tongeren is kaarsrecht en volgens zeggen een ouwe heerbaan, met de stompe toren van de huidige O.L. Vrouwe Kerk stoer op de achtergrond. Frans vraagt ons een kwartiertje later om uit te zien naar het Casino, waar Toon ons vanmorgen op de koffie heeft genodigd.

Even later rijden we de oude stad binnen, de oudste stad van België wel te verstaan. Hier schijnen nog Eburonen te hebben gewoond die in 54 v.C. onder aanvoering van hun hoofdman Ambiorix een robbertje hadden geknokt tegen Romeinse veldlegioenen. In latere eeuwen werd het een stad met allure waarvan nu nog restanten zijn te bewonderen. Wij rijden langs de 'vroomheid' uitstralende grote Gotische kerk en zien nog de ommuring van de stadsverdedigingswerken. Uiteindelijk komen we dan toch bij het winkeltje

dat Toon voor ons heeft uitgekozen; het blijkt een kleine ijssalon te zijn, waar amper 10 mensen tegelijk bediend kunnen worden. Wij, die geen haast hebben, kiezen ervoor om buiten op het zonovergoten terras te gaan zitten om daar ons verworven koffiësetje in alle rust te laten bekomen. Nee, op het terras is vandaag geen ijs te koop.

Ouwe rotten met nieuwelingen in hun kielzog taaien al af, nadat de leiding hen heeft duidelijk gemaakt hoe de vork voor deze tocht in de steel zit. Gewoon even met de rug naar de muur gaan staan en dan even vaststellen in welke hand je de routebeschrijving hebt: die kant moet je ook op.

Ze hebben geluk, want even later zien ze vanuit het natuurpark Beukenberg het mooie kasteel van Betho liggen. Plinius, die ruim 2000 jaar geleden zijn vrije tijd benutte met het schrijven van verhaaltjes, noteerde in zijn boekje dat het roestige water dat hier uit de grond komt gedronken kan worden om het lichaam te zuiveren van steentjes en 'als je dat drie dagen volhoudt ook geen last meer hebt van koortsaanvalen.'

Het zal Marleen worst wezen, want ze kuiert in vlotte tred verder richting Mulken en Zavelberg. Als ze even omkijkt ziet ze nog net de contouren van de toren in Tongeren.

Wij hebben ondertussen deze afstand

overbrugd en staan bij de kerk in Riksingem nog in beraad of we naar hot of haar moeten als we Marleen de straat uit zien komen die wij na rijp beraad net in wilden slaan. Zo lost zich tijdens een clubbeleving bij OLAT alles automatisch op! Een afbeelding van de Sint-Gertrudiskerk uit dit dorpje Riksingem siert het wandelplaatje dat we straks in de bus als aandenken van deze tocht zullen krijgen. De toren is opgebouwd uit silixblokken en restmaterialen uit oude Romeinse bouwwerken.

Dus onze wandeling begint bij het kappelleke van Sint-Antonius in de hoop dat we vandaag het eindpunt zullen vinden. Amper op weg verbazen we ons over de werkvijver van een jongedame die aan het werk is in de tuin. Het lijkt wel of er eerder de carnavalsstoet doorheen is gegaan, maar het schijnt te horen bij de opluistering van de verjaardag gisteren van haar 18 jarige zus.....!

Via een van de vele holle wegen van vandaag verlaten we het dorpje en ko-

men al gauw in ruimtelijke ordening waar geen markering is toegestaan. Maar de aanduiding is genoeg zeggend: 'links grasland en rechts bosschage en ga vervolgens niet door het hek.'

Een groepje wandelaars voor ons, waar we aanvankelijk nog enig vertrouwen in hadden, gaat zienderogen en willens en wetens desondanks toch in de fout, zodat we op onszelf aangewezen het vers geploegde weiland gewoon omcirkelen en even later weer bij de markering komen, die ons een volgende holle weg instuurt. Er volgt een prachtig stukje natuur. Het eerste heuveltje dient zich aan, dat dat gaat netjes met een houten trapje naar boven.

Plotseling begint het te ritselen in de natuur en al vlug blijken het geen wegsliuipende slangen te zijn, maar de eerste maartse bui van 2014. Dat houdt dus wat verandering van kleding in en de tocht kan verder gaan. Wij zijn een groepje van toegewijde wandelaars, al lang niet meer al te vlug ter been, maar met het spreekwoordelijke goed in gedachte en daarom staan we maar beperkt stil. En dat is nu even bij een opmerkelijke stenen pijler, met het opschrift: Wijgartsberch gilde 27-1-'81. Het bewijst dat we hier aan de ingang van het Wijngaardbos op de grens van Tongeren en Hoesselt zijn. Het betreft hier een fruitwijn die op een bijzondere wijze wordt gegist. Ter ere van de fruitpluk wordt er jaarlijks een oogstwandeling gehouden, waarbij natuurlijk een heerlijk glaasje wordt gedronken. Het plaatsje waar we nu vertoeven heet 's Herenelderren. Hier wandelen wij

langs de grote Vierkanthoeve. Het bouwwerk draagt de grootse naam Hof ter Poorten. Al vanaf de 13de eeuw behoorde het tot dezelfde ridderorde als Kasteel Alden Biesen dat we straks nog zullen aandoen.

Dat drinken schiet vandaag bij ons echter niet hard op. Telkens als er een dorpje opduikt wandelen wij tussen hoop en vrees, en daar blijft het vandaag heel lang bij.

In Alt-Hoesselt hebben we even hoop waar bij parochiezaal Altenaar de deur uitnodigend openstaat. Verkenning binnen leert dat de tafel is gedekt ter dierbare nagedachtenis, de wc kan natuurlijk wel.

Ook in Werm staan we even stil bij een monument ter gedachtenis aan de eerste wereldoorlog, maar verder bemerken wij er geen sociaal leven. Even denken we nog bij de pastoor gehoor te vinden, maar die geeft niet thuis. Noodgedwongen nemen we even verderop onze

intrek op een ouwe boomstronk onder beschutting van wat loof: onze lunchpauze.

Veel wandelaars passeren ons en allen hebben nog hoop in het volgende plaatsje Hoesselt iets te vinden. We wandelen door een prachtige omgeving en het blijft nog even de vraag of het plaatsje dat genoemd staat in werkelijkheid ook bestaat. Hoesselt blijft lang onzichtbaar achter het struikgewas.

Nadat we al een tijdje het geluid van een voorbij rijdende trein hadden gehoord, stonden we dan plotseling tegenover de spoorlijn. Hier zien we een monumentje ter nagedachtenis aan een waarschijnlijk droevig voorval dat de hele bevolking heeft geraakt: het simpele opschrift luidt: Veerle Brauns, 28-10-2003. Daarachter gaat waarschijnlijk veel leed schuil door het plotseling overlijden van de toen 26-jarige verpleegkundige.

Hoesselt heeft verder ook niet direct iets voor ons in petto. Bij een mevrouw om de hoek eten we onze laatste boterham en drinken ons laatste slokje. Als we haar vertellen dat we uit het buitenland komen maakt dat weinig indruk, maar wel krijgen we te horen dat bij het volgende kasteel wel een en ander te halen is. Maar eerst krijgen we nog een echt natuurjuweeltje op ons pad: de Vallei van de Demer.

En evenals bij onze rivier de Dommel heb je hier eerst een slootje onder de weg door met het opschrift Demer. We denken dan al alles gezien te hebben. Na wat bochtenwerk komen we in een gehuchtje waar enkele losstaande optrekjes staan. Na weer zo'n fikse fruittuin kennen we ons uitstapje weer terug. Het tweede echte heuveltje van vandaag leidt ons via een heuse holle weg naar de top. Daar kunnen we nog wel iets hoger om naar de Jeugdkapel te klimmen, maar daar leent zich het weer niet voor.

We gaan nog even verder en komen dan pas echt in de Demervallei. Het eerste dat opvalt is een heus watervalletje. Coby wil wel even als entourage voor een foto dienen. Een houten plankier leidt ons vervolgens door het moerasdalletje met allerlei begroeiing.

Er zijn ook natuurgetrouwe bochten in het plankier gemaakt, en dat maakt het goed oppassen om niet voorgoed te verdwijnen. Maar als altijd komt er al vlug een eind aan mooie dingen. Hier hebben ze er echter nog iets moois op bedacht om ons bij de les te houden.

Een amper een meter breed betonpad leidt uit het dal naar de toegangsweg. Het weiland is omgeven door populieren die allemaal bewoond worden door parasieten, of maretakken. Het heeft iets spookachtigs.

We kijken even om en zien het prachtige dal achter ons, bovendien blijkt dat we flink zijn geklommen. Zie daar ook Ad en Lineke aankomen en wacht even om een foto te maken.

Als we daarna wederom het dal ingestuurd worden, is het volop genieten geblazen. Een nieuw aangelegd pad voert ons langs de bosrand die vol staat met bloeiende bosanemonen. Nog een groepje huizen waar we zowat over het erf wandelen en dan zijn we bij het kasteel: Alden Biesen.

We gaan door de hoofdpoot het binnenterrein op. Uitnodigend is de horeca inrichting, maar als we dan met ons groepje naar binnengaan is er helaas geen plaats in de herberg. Wel mogen we even op het terras rusten, maar er verschijnt geen bediening.

Het kasteel Alden Biesen is het historische en culturele hoogtepunt van deze wandelroute. Het was oorspronkelijk eigendom van een Duitse geestelijke Ridderorde die in 1190 werd gesticht tijdens de Kruistochten. Omdat de leden van de orde volledige armoede hadden gezworen, verkreeg de Orde al vlug grote rijkdom. Zo verkregen ze ook de nu nog bestaande kapel van Alden Biesen in bezit. Opmerkelijk is het kruis van deze Ridderorde dat op de gebouwen prijkt. Het siert nu nog Duitse vliegtuigen. Het domein bleef machtig tot de tweede helft van de achttiende eeuw.

We kijken nog even binnen op het binnenplein van de kerk en het kasteelcomplex. Daar is juist een huwelijksplechtigheid bezig en het kasteel toont haar bezittingen aan andere gasten. Lineke en Ad kijken nog even rond in het prachtige Engelse park, waar leilinden een hoogtepunt vormen. We verlaten het terrein via een laan die omringd wordt door hoogstamboomgaarden en komen dan bij het zogenaamde Apostelhuis, waar vroeger de hoofdingang schijnt te zijn geweest. De muziek klinkt vanaf het terras en, nieuwsgierig als we zijn, wordt even binnengekeken.

Het zit er vol met gasten. Wij mogen aanzitten op het terras en al vlug heeft de ober door dat er ook iets te verdienen valt. Voor een man of tien een 'lekkernij' en een kopje koffie is niet te versmaden. Trouwens een bordje soep van de dag ter grootte van een soepterrine is om van te smullen. Josée, die vandaag met de jongens het tienjarig clubreis-jubileum viert, komt niet weg zonder 'een toetje' voor haar jongens te hebben besteld. Een foto van het gebeuren is hier op zijn plaats. Als we er dan weer tegen kunnen, wordt begonnen aan het laatste traject. Even later, als we ook al 'de laatste rustplaats' van OLAT in het vizier heb-

ben, krijgen we nog een mooi overzicht over het domein. Nellie en ik besluiten de rustplaats niet aan te doen, maar rechtstreeks naar de finish te kuieren. We geven onze afweging door via Coby en komen dan weldra terecht op een mooie holle weg, die daarna overgaat in een betonbaantje.

Over een landweggetje bereiken we dan het gehucht 'Weert', waar we de zoveelste maartse bui over ons heen krijgen. Het Bierhuis dat Toon bij zijn verkenning voor ons als eindpunt heeft gekozen, ligt zeker nog een halfuurtje verderop en dat allemaal via de 'betonbaantjes' door de fruittuinen.

Het Bierhuis bleek uiteindelijk nog te klein om ons allemaal te herbergen, maar de bedoeling was goed.

Tot een volgende ontmoeting.

-Ad van Asten-

Wandel mee tijdens speciale seizoensopening Graaf van Hornepad Weert

Het Graaf van Hornepad is na de aanleg van het nieuwe ecoduct over de A2 en werkzaamheden in natuurgebied De Krang weer helemaal zonder hindernissen of omleidingen te bewandelen. Reden voor de beheerders van het pad om het zomerseizoen te starten met een speciale Van Hornepad wandeldag op zaterdag 10 mei.

Het Graaf van Hornepad is de langste aaneengesloten wandeling rondom Weert. Het pad is 93 kilometer lang. Verreweg de meeste wandelaars leggen het pad in drie of meer etappes af. Op zaterdag 10 mei wandelt OLAT-lid Riet Emans het Van Hornepad echter in één keer. "Daarmee is de route op een bijzondere manier ingewijd en klaar om wandelaars uit heel Nederland te ontvangen", aldus coördinator Theo Beelen. Riet start haar tocht om 6.00 uur vanaf het station in Weert, het officiële startpunt van het Graaf van Hornepad.

De afgelopen weken is de markering van het pad onder handen genomen. De beheerders dagen andere wandelaars uit om, net als Riet, het Van Hornepad in één keer af te leggen. Degenen die 93 km iets te veel vinden, kunnen ook twee van de drie etappes (ruim 60 km) of één etappe (iets meer dan 30 km) wandelen.

Globaal tijdschema

Start station Weert: 6.00 uur
Verzorging op kerkplein Stramproy (29,2 km): 10.45 uur
Verzorging bij café zaal Dennenoord (IJzeren Man) (63,2 km): 16.15 uur
Aankomst station Weert: (93,1 km): 21.15 uur

Aanmelden

Om de bijbehorende verzorging en eventuele pendeldienst te kunnen organiseren, is het nodig dat deelnemers/sters zich voor 1 mei aan-

melden.

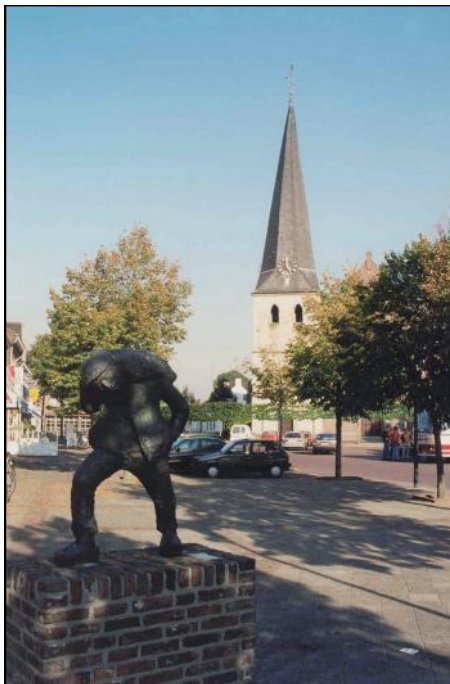
Dat kan bij: Theo Beelen, e-mail theo.beelen@planet.nl. Daar kunt u ook terecht voor meer informatie. Deelname aan de Van Hornepad wandeldag is gratis. Deelnemers moeten voor eigen eten en drinken zorgen. Verspreid langs de route zijn tien horecagelegenheden.

Conditie

Uit het tijdschema mag duidelijk zijn dat van de deelnemers/sters een goede conditie wordt verwacht en dat zij gemiddeld 6 km/uur kunnen wandelen. Deelnemers moeten er rekening mee houden dat met name in de natuurgebieden veel onverharde paden zijn. De route kent nauwelijks echt moeilijke stukken.

Markering

Ondanks dat de markering is bijgewerkt is het raadzaam om de recente gids (4e druk, 2010) van het Graaf van Hornepad mee te nemen. Het zou jammer zijn als wandelaars het spoor bijster raken en niet snel op het juiste pad terug kunnen komen. De gids is o.a. in de OLAT-boetiek te koop.

Tenslotte een (zeer) korte omschrijving van de route

Het Graaf van Hornepad voert door een zeer afwisselend landschap rondom Weert. Wandelaars doorkruisen maar liefst dertien officiële natuurgebieden en lopen langs akkers, weiden en door verschillende kerkdorpen. De route voert ook door mooie stukken natuur in Nederweert (het meest toegankelijke deel van het Weerterbos). Net over de grens in België maken wandelaars kennis met twee recent ontwikkelde natuurgebieden: het Stramproyer Broek en de Smeetshof.

Meer informatie is ook te vinden op [facebook.com/graafvanhornepad](https://www.facebook.com/graafvanhornepad).

Wandelspreuk:

Het eindpunt kan nooit zo interessant zijn als de weg ernaartoe. (Zen)

Levende bergen op Java en Bali

De Merapi - vrijdag 22 november

Deze expeditie begon voor ons op 21 november om 22.00 uur. Toen vertrokken we namelijk vanuit ons hotel in Yogyakarta. Arie en ik hadden van 8 tot 10 uur nog geprobeerd voor te slapen, maar dat lukte niet helemaal. Van de 10 personen die zich hadden aangemeld, waren er overigens al 4 voor het vertrek afgehaakt. Buiten ons waren er alleen nog maar Theo Tromp en drie Duitsers. Deze vulkaan kon alleen onder begeleiding van gidsen beklimmen worden (een gids per drie personen). Het was ongeveer 2 uur rijden voordat we in het dorpje Selo aankwamen. Dit ligt aan de voet van de vulkaan. In het huis van Yoko, een van de twee gidsen, kregen we nog een kop koffie en daarna gingen we op stap. We hadden extra warme kleding en een zaklantaarn bij ons. De eerste 1500 meter gingen nog over een verharde weg, met een stijgingspercentage van 25%. We moesten

Tijdens onze trip in Indonesië in november/december 2013 hebben wij vier vulkanen beklimmen. De moeilijkheidsgraad van het beklimmen was niet overal hetzelfde. De Merapi was pittig, de Bromo meer kuieren, De Ijen Krater enigszins inspannend en op de Mount Batur ben ik zelf niet geweest, gelukkig mocht ik de ervaringen van Rob Eijkmans hiervoor gebruiken.

overigens van 1600 meter naar 2900 meter stijgen. Aan het eind van de verharde weg nog een kwartier gerust. Daar vond Josef zijn Waterloo. 71 jaar en zo'n berg beklimmen is niet iedereen gegeven. En verder ging het, naar het tweede plateau, dat op 2300 meter lag. De omstandigheden waren goed: het was volle maan en het pad was redelijk. Toch kwam ik in de problemen.

werd ik gehinderd door de zaklantaarn in mijn hand. Arie was slimmer, die had hem als een mijnwerkerslamp op zijn hoofd zitten. Na een uur werd in overleg met de gids besloten om niet verder dan het tweede plateau te gaan. Theo ging ook niet verder. Arie en de Duitsers zouden wel tot de top doorlopen met de tweede gids. De planning was om drie uur op het tweede plateau aan

Ik kon namelijk het tempo van de overige Duitsers en Arie niet bijbenen, werd daardoor onzeker en gleed enkele keren uit. Had een wandelstok van Henny geleend, maar dat hielp niet. Bovendien

te komen. Wij waren daar om kwart voor vier. Het was daar 12 graden en het waaide er behoorlijk. Theo vond toch een plekje om te slapen en Yoko ging hout sprokkelen om een vuurtje te maken. We moesten nog een uur wachten en toen zagen we de zon achter de vulkaantop opkomen. Adembenemend volgens de brochure en het was zeker de moeite waard. Na 10 minuten moeten te hebben, begonnen we met de afdaling. Deze was voor mij net zo lastig als de stijging, alleen ging de temperatuur nu in een racetempo omhoog van 14 naar 28 graden. We kwamen nog veel bouwvakkers tegen (zowel mannen als vrouwen) die bouwmaterialen (cement/hout) op hun schouders naar boven droegen. Op de top werd namelijk een geologisch station gebouwd om

de activiteit van de vulkaan in de gaten te houden. Om 7 uur waren we weer beneden. Als ontbijt kregen we overheerlijke bananen, pannenkoek en ook weer een koude halve liter fles bier erbij. Toen begon het lange wachten op Arie, Hilmar en Bernd.

Ondertussen kon Yoko ons nog verhalen vertellen over de uitbarsting van de Merapi in 2010. Dit was erg dramatisch, want omdat de lavastroom veel verder was gekomen dan bij eerdere uitbarstingen (6 km) konden 300 mensen niet meer weg komen en zij hadden het niet overleefd. Later las ik dat de Tweedaagse van Yogyakarta in dat jaar om die reden niet doorgegaan was.

Een uur en drie kwartier later kwamen de vulkaanbedwingers in zicht. Het was overigens op 2900 meter nog kouder (4 graden) en de wind was veel sterker. Ik ben trouwens mijn trainingsjack daar nog kwijtgeraakt, d.w.z. heb het aan Yoko geschonken. Van Theo hoorde ik namelijk dat de mensen daar onze tweedehandskleding goed konden gebruiken. Nadat de andere drie ook ontbeten hadden, reden we terug naar Yogyakarta en deze keer sliepen we wel als een roos.

De Bromo - vrijdag 29 november

Het was een heel gereis om daar te komen. Eerst met de trein van Yogyakarta naar Soerabaya en toen nog 4 uur rijden naar de Lava View Lodge.

De laatste dagen hadden we temperaturen van 30 tot 34 graden, maar toen we Soerabaya uitreden, waren we in

een enorme hoosbui beland. Het werd wel weer droog, maar de zon liet zich niet meer zien. Eerst reden we op de vlakke, maar de laatste 33 kilometer ging het omhoog. In een dorpje leek er geen doorkomen aan. Er bleek een verkiezingscampagne bezig te zijn, er waren misschien wel 10.000 mensen op de been.

Om half zes aankomst bij de Lodge. Het begon al te schemeren. Als diner nog een pannenkoek gegeten in het restaurant. Om half elf naar bed. Buiten was het niet aangenaam meer, temperatuur rond de 10 graden. Dat er Javanen met handschoenen liepen te leuren was nu niet zo vreemd meer.

De volgende dag om drie uur opgestaan en om kwart voor vier met twee jeepjes naar een andere berg gereden om vanaf een uitzichtpunt de zonsopgang te zien. Nu bleek pas wat voor massatoerisme deze trekking was. Toen we op de weg bij het uitzichtpunt aankwamen, stonden er wel 150 jeepjes langs de weg. Ook het aantal toeristenkraampjes was niet op tien handen te tellen. De zonsopgang was niet zo verblindend als op de Merapi, daarvoor hing er te veel bewolking. De krater van de Bromo was nauwelijks te zien.

Na tientallen foto's gemaakt te hebben (zeker niet de mooiste) reden we naar de Sea of Sand. Deze zandvlakte was groter, dan ik vermoedde, 8 bij 10 kilometer, en daar liggen naast de Bromo nog twee andere kraters. De Bromo is 2392 meter hoog, maar deze keer was het nog geen 200 meter klimmen. En

voor mensen, die zelfs dat te heftig vonden, waren er nog paardjes. Lucky, de Thaise vriendin van Theo, liep niet zo soepel en werd wel 20 minuten door een van de paardjesmensen achtervolgd. Na de zandvlakte volgde nog een schuin oplopend pad van 1000 meter en een trap met 300 treden.

Het was een beetje een maanlandschap. Er werden ook nog kleine boeketjes bloemen verkocht. Die kon je dan in de krater gooien en een wens doen. En toen zagen we dus, zo'n 100 meter onder ons, de krater. In doorsnee was ze misschien 200 meter. Er kwamen constant grote wolken naar boven. De stank van de lava was niet zo doordringend en anders hadden we nog mondkapjes die we bij een eerdere gelegenheid hadden gekregen.

Tegen zeven uur reden we terug naar de Lodge. Nu zagen we pas dat die heel mooi op de zandvlakte en de krater uitkeek. We kregen nog een ontbijt en daarna gingen we naar Ketapang, een resort, waar we in de zee of in het zwembad het stof van ons af konden spoelen.

De Ijen Krater - zaterdag 30 november

De wake-up-call was om kwart voor vier. Dat had nog vroeger gekund, zodat we dan net zoals bij de Bromo en de Merapi de zonsopgang konden meemaken. Maar voor elke zonsopgang moesten we zo vroeg uit ons bed, voor

de Merapi hadden we zelfs een nacht overgeslagen. Daartussendoor ook nog de Borobudur, allemaal heel mooi, maar je nachtrust lijdt er wel onder. Gelukkig was dit het laatste a-sociale tijdstip van opstaan voor de rest van de vakantie (nog 6 dagen).

We waren met 7 man en werden om half vijf door 2 jeepjes afgehaald. De rit duurde een uur en vooral tegen het eind werden we door elkaar geschud. Toen kregen we op een overdekt buitenterras het ontbijt opgediend. Toen hadden we genoeg ondergrond om aan de klim, die ongeveer anderhalf uur duurde (6 km), te beginnen. Ergens in het midden zat de steilste klim. Daar ging iedereen in zijn eigen tempo naar boven.

Al vrij snel kwamen we Javaanse mannen tegen die van de berg af kwamen en een juk om hun nek droegen met twee manden waar grote brokken geel gesteente in lagen. Dit was gecondenseerd zwavelgas. Van onze gids hoorden we dat ze vaak meer dan 80 kilo verplaatsten. Een hele klus om dan je evenwicht te bewaren, of je nu klimt of daalt. En wij maar zweten van slechts het klimmen. Gelukkig waren er veel hoge bomen. Op een gegeven moment hoorden we het gekrijs van apen. Die kwamen in tegenstelling tot in de stad niet naar ons toe, we probeerden ze te fotograferen in hun natuurlijke omgeving. Bij een klein huisje even uitgerust. Hier stond ook een weegschaal waar de zwavel van de arbeiders gewogen werd.

Na die rust werd de weg een stuk vlakker, zodat we meer aandacht hadden voor het weidse uitzicht en de andere bergen die in dit reservaat te zien waren. En dan kom je uiteindelijk bij de rand van de krater uit, ongeveer net zo hoog als de Bromo.

Deze krater was veel breder dan de

Bromo en als extra blikvanger was er een groot zwavelmeer met een turquoise-groene kleur. Regelmatig komen er grote wolken uit de krater, toch heb ik het mondkapje niet nodig gehad. In de krater, zo'n 200 meter onder ons, zagen we de zwavelwerkers. Twee keer per dag moesten ze hun last naar een suikerfabriek toe dragen, die onder aan de berg stond. Een beroep waar je waarschijnlijk niet oud mee wordt.

Maar ik denk dat ze helaas geen keus hebben. We hebben hier meer dan een half uur genoten van alles wat ons onder ogen kwam. De Borobudur was cultureel een hoogtepunt (een van de wereldwonderen), qua natuurervaring was dit voor mij het summum.

De Mount Batur - maandag 2 december

Nog maar drie, de "helden" beginnen moe te worden.

Onderstaande ervaringen komen van Rob Eijkmans

Ik stond om half twee op om naar de berg Batur te gaan. Helaas kwam het busje ons pas om kwart voor drie ophalen. Dus ik had een uur langer kunnen slapen. In het donker reden we naar de startplaats. Daar kregen we een zaklantaarn en kwam de gids ons halen. Ik had een koplamp bij me. Dan heb je een hand vrij. In het pikkedonker gingen we op pad. Heel oplettend en kijken waar je je voeten neer moest zetten. Een pad met losse stenen. Dit ging langzaam omhoog en werd er niet beter op. In het begin kwamen we langs een tempel en de gids vroeg of we even een rustpauze konden nemen, zodat hij kon bidden. Natuurlijk. Verder omhoog. Met diverse pauzes. Halverwege stond

een gebouwtje en daar hielden we een langere pauze. Kregen een bananensandwich, ei en een banaan. En een glas warme thee. Hier hebben we de zon op zien komen en hadden een goed uitzicht. In de verte zagen we Lombok liggen. Later kwamen er wolken voor de zon. Maar we hadden toen andere afleiding: er verscheen een stel apen. Alles wat eetbaar was vonden ze goed. Bananenschillen aten ze gewoon op.

Van daaruit zijn we verder gegaan naar de top op 1717 meter. De gids feliciteerde ons met het behalen van deze klim. Hier hadden we een mooi uitzicht over Bali. Na een korte rustpauze begonnen we weer aan de terugtocht. Langzaam en goed oplettend zijn we beneden aangekomen. Nadat we de gids hadden bedankt zijn we met het busjes op weg gegaan naar het hotel. Onderweg maakten we nog een stop bij een koffieplantage. Daar kregen we een proeverij van diverse soorten koffie en thee. Ook een koffie Luwak gedronken. Deze rode rijpe koffiebonen worden gegeten door de Paradoxorus, een rat, door de mensen hier Luwak genoemd. Deze beesten eten de koffiebonen en in hun maag worden deze gefermenteerd. Nadat ze uitgepoept zijn worden ze normaal behandeld. Ik heb een kopje Luwak gedronken en ik vond deze erg lekker.

Onlangs kon u uit de media nog vernemen welke impact de uitbarsting van de Mount Batur heeft op de lokale bevolking op Java. Er werden o.a. 4 vliegvelden gesloten, en een gebied dat 2 keer zo groot is als Nederland was met as bedekt.

-Peter van de Ven / Rob Eijkmans-

Ruta de la Plata (2)

We volgen Anneke en Herman Lieven op hun 1000 km lange pelgrimage van Sevilla in Zuid Spanje naar Compostela in het noorden. Zij wandelen via de zogenaamde Zilverroute, een spoor langs de oostgrens van Portugal. Hoewel Anneke en Herman uit Den Bosch komen, brengen ze tijdens de wintermaanden een groot deel van hun tijd door in Portugal, dus alle mogelijkheden om zich goed voor te bereiden op deze wandeltocht.

Ze begonnen op 15 april aan de tocht in Sevilla en zijn na 6 dagen wandelen aangekomen in Fuente de Cantos. Ze beschikken hier over een luxe hostel met prachtige meubilering en 2 keukens. De wijn valt die avond tegen en daarom gaan ze vroeg naar bed om er de volgende dag weer tegenaan te kunnen.

Dag 7: 21 april

Fuente–Zafra 26 km 25°C, zonnig

Het ontbijt is bij de overnachting inbegrepen en het is geweldig. Vers gezette koffie en we kunnen brood roosteren en boter en jam nemen. We eten met ongeveer 10 pelgrims en dat is erg gezellig. Vandaag lopen we weer op een breed pad en kunnen ver weg kijken over de akkers. Er zijn graanvelden, wijnranken en olijfbomen. Na 1½ uur passeren we het eerste nog slapende dorp. Hier gaan mensen over de weg lopen omdat we water moeten oversteken wat ca. 60 cm diep is. Dat moet toch geen probleem zijn, dus wij volgen gewoon de route. Toch hebben we iets verkeerd gedaan want we eindigen bij een hek waar we toch maar overheen stappen. De herder die er zojuist aankomt vertelt ons dat de Camino 100 meter verder naar rechts ligt. Gelukkig weet hij ook hoe we daar moeten komen. Helaas moeten we een riviertje oversteken wat nogal diep ligt en ca. 5 meter breed is. Een beetje lastig om er weer uit te klimmen maar dat lukt allemaal. Nu het veld oversteken met zeer hoge vegetatie zodat ik, met mijn 1½ meter lengte, niet meer te zien ben! Ook hier komen we weer uit en als we

op ons pad zijn houden we de sandalen maar aan want dadelijk komt die rivier nog van 60 cm diep. Daar is de ondergrond zuigende modder en Herman ligt bij de eerste stap al op zijn gat. Broek natuurlijk drijfnat, maar goed dat het mooi weer is. Halverwege gaat mijn rechter sandaal kapot en tegen het einde ook de linker. Mijn korte broek wordt ook wat nat, want soms is het iets meer dan 60 cm diep. We lassen een korte pauze in en mijn sandalen knopen we aan het hek... jammer het waren fijne.

Als we verder gaan wordt ons pad stennig en dat blijft zo tot onze lunchpauze om 12 uur. Als we verder gaan zijn we met een uurtje in het volgende dorp, waar we heerlijke koffie drinken. Hierna lopen we constant door bebouwing tot we aan de Auberge staan. De hospitaalero is Antonio en wij kiezen 2 bedden in een ruime slaapzaal. Na een douche eerst weer even rusten en dan lopen we het centrum in en kijken wat rond, drinken een pilsje en wandelen door een parkje. Later gaan we één blok verder naar een restaurant waar we lekker eten. Wij zijn de enige twee

pelgrims hier en Antonio heeft ons de huissleutel gegeven zodat we erin kunnen. Als we bijna bedklaar zijn lijkt de telefoon een paar keer te gaan. Het blijkt de huisdeurbel te zijn. Antonio staat met zijn vrouw buiten voor de deur en kan er niet in omdat de sleutel er aan de binnenkant op zit! Gelukkig worden ze gered van een nachtje op straat slapen.

Dag 8: 22 april

Zafra–Villafraanca de los Barros 20 km 26°C, zonnig

Een lekkere douche en een yoghurtje voor we om 7.30 vertrekken en onze weg de stad uit vinden. We lopen door wijnvelden en olijboomgaarden, sommige zijn vrij recent aangelegd. Ook zien we wat amandelbomen waar al behoorlijk grote amandelen aan hangen. We lopen super en na 5 km passeren we het eerste dorp, waar we neerstrijken voor een ontbijt. We kunnen ook brood kopen voor de lunch maar moeten daarvoor wel tot 9 uur wachten. Na deze fijne stop gaan we verder, steeds door de wijnvelden tot de afslag naar een herberg. Verder is hier helemaal niets dus we pauzeren hier even en gaan dan uitgerust weer verder. Eerst moeten we het spoor over klauteren, dan onder de A66 door, vervolgens over de N630 naar de afslag van onze eindbestemming. Je zou denken dat je er dan bijna bent maar we lopen zeker nog 5 km verder voor we in de refugio zijn, waar we alweer de enige twee lopers zijn. Later komen er nog twee

fietsers bij. We krijgen een driepersoons-kamer voor ons tweetjes en er is een binnenplaats waar we kunnen zitten. Na onze douche, was en rust lopen we het dorp in en drinken een pilsje. We doen boodschappen en kopen voor mij andere schoenen omdat mijn sandalen kapot zijn. Vanavond kook ik lekker een "Santiago potje" wat ontstaan is tijdens onze looptochten met kamperen en dat smaakt helemaal perfect. Ik laat wat aardappels, boontjes en wortel in een pannetje 5 minuten koken en zet het dan onder een handdoek weg. Dan bak ik spekjes, knoflook, champignons, tomaat of zoiets dergelijks. Als dat klaar is, zijn de groenten ook gaar. Afgieten en alles door elkaar scheppen, smakelijk eten!

Dag 9: 23 april

Villafranca–Torremejía 28 km

26°C, zonnig

Over de route van vandaag is weinig te vertellen. Het eerste uur gaan we het dorp uit en slingeren dan door het landschap tussen olijfbomen en wijnvelden. Dan wordt ons pad kaarsrecht en af en toe wat glooiend. We zien nu alleen nog maar wijnvelden zo ver als we kunnen zien. Sommige zijn pas aangelegd. We groeten de werkers op het land en af en toe passeren we een rustende pelgrim, die ons dan weer voorbij gaat als wij rusten. Het wordt pas spannend als we vlak voor het dorp het spoor onderdoor moeten. Volgens de gids kunnen we dat op twee manieren doen en beide zijn even lang in afstand. Wij kiezen er een en als we onder het spoor door zijn moeten we onze weg zoeken door dikke hoge vegetatie en via een stukje omgeploegd land komen we weer op een pad uit. Deze variatie moet maar uit de gidsen verwijderd worden want dat is niet echt leuk. Gelukkig vinden we snel de refugio en als we op de slaapzaal komen zien we het hoedje van de snurkende Duitser liggen. Gelukkig kunnen we een andere kamer krijgen. De twee Duitsers waar we in Monesterio mee gegeten hebben zijn er ook. Na de rust en een douche zitten we lekker buiten in de zon met

een pilsje. Na een poosje komen er wat geiten langs die de blaadjes van de bomen eten en bijna de refugio inwandelen. We eten vanavond hier in het gebouw want er is een restaurant bij.

Dag 10: 24 april

Torremejía–Mérida 16 km

25°C, zonnig

Ons eerste deel van de route gaat over de N630 of een zandpad er vlak langs. Daarna lopen we weer heerlijk door het veld tussen de wijngaarden, lekker vlak en makkelijk lopen. Ook in Mérida gaat het goed want we lopen langs de oever van de Guadiana en al om 11 uur staan we bij de refugio. Daar is de deur nog op slot, blijkbaar gaat hij pas om 12 uur open. Een oudere Spaanse man komt eraan en die gaat voor ons de hospita-lero bellen en zo zitten we dan als eerste al voor half 12 op ons plekje. We zoeken een bed uit zo ver mogelijk achterin, ver weg van de deur naar de toiletten en uitgang. Na een douche kleden we ons om en gaan koffie drinken. Dan de stad met veel smalle winkelstraatjes in, het is er gezellig druk. We kopen snoepjes en zonnebrandcrème en ik koop alweer een paar andere schoenen want op deze zwik ik steeds om. Dat we de andere nog bijna nieuwe schoenen achterlaten is voor de verkoopster niet te snappen. We willen een bezoek brengen aan het theater uit het begin van onze jaartelling, maar Spanje is Spanje en om 14.00 uur sluit alles voor de siësta tot 17.00 uur. Jammer! We zoeken een terrasje op en drinken een pilsje. Dan naar binnen waar we een menu del dia kunnen eten. De tafels zijn gedekt met wit linnen en we eten een heerlijk menu met een fijn glas rode wijn. Daarna lopen we terug naar de refugio en gaan lekker

op bed liggen. Om 19.00 uur lopen we nog even de stad in en bekijken de route van morgen. Gelukkig maar, want we kunnen veel korter de stad uit lopen dan we dachten en komen bovendien langs een ontbijtcafé. Onze refugio van 18 bedden is vol.

Dag 11: 25 april

Mérida–Aljucén 16 km 26°C, zonnig

We staan om 7 uur op en om 7.30 zitten we bij de panadería te ontbijten. We kopen ook twee stokbroden voor onderweg en dat alles samen voor €6. Nu lopen we eerst de stad uit tot we aan het Aquaduct los milagros zijn. Het is lastig om het te fotograferen omdat de opkomende zon net verkeerd staat. Hopelijk zijn ze toch gelukt. Dan verder over een fietspad dat naast de weg ligt. Het is lekker rustig en na 1½ uur zijn we bij het water. Daar lopen we met een pad half omheen en verdwijnen dan weer in zo'n Dehesa, wat grasland betekent. En alweer is het ontzettend mooi groen met bloemen in alle kleuren, flinke bolders, bomen, beekjes, heuvels, helemaal te gek. We zien twee stel andere pelgrims onderweg en bijna tegelijkertijd zijn we bij het kerkje Santa Maria del Camino in het dorpje El Carrescalejo. Nu nog maar twee of drie kilometer naar het einddoel van vandaag. Vlak voor we er zijn gaan we onder de A66 door. Bij de herberg krijgen we van de gastvrouw Ana uitleg en twee bedden op een driepersoonskamer. We gaan eerst inkopen doen bij de plaatselijke tienda. Brood, vlees, koffie, een lekker toetje en magdalena's voor morgen onderweg. Dan eten we aan de keukentafel ons brood wat we vanmorgen gekocht hebben. Na een poosje komt er een man binnen met één van onze broden in z'n hand?? Hij heeft het onderweg gevonden en omdat het mooi in papier zit, heeft hij het meegenomen. Wij hebben het nog niet gemist, wat een mazzel. Van blijdschap eten we er de helft van op! Of is het van de honger? Ook deze refugio zit al snel vol en hij heeft 18 bedden. Vanavond om 19.00 uur hebben we een rondleiding door de kerk en daarna

eten we tegenover de kerk een menu van €7,50. In de kerk wordt ook nog heel mooi gezongen door alle pelgrims. Wij hebben heerlijk gegeten en later in de tuin van de refugio speelt Arno gitaar terwijl anderen zingen. Dat is heel gezellig.

Dag 12: 26 april

Aljucén–Alcuéscar 20 km

22°C, licht bewolkt

We worden wakker van het geluid dat vertrekkende pelgrims maken. Onze kamergenoot, een Fransman die Duits praat, is ook niet erg voorzichtig met geluid, maar ja, zo gaat dat. We ontbijten om 7 uur in de bar en lopen weer om 7.30 uur. Het is lekker zacht en al snel lopen we weer in de natuur. Van- daag gaan de meeste kilometers door een prachtig natuurgebied. Zoals overal is het groen en vol bloemen. Het is hier ook wat heuvelachtig met kronkelende

riviertjes en er liggen enorme bolders. We zien uiteraard diverse pelgrims, iedereen loopt zo'n beetje hetzelfde tempo. Wij zijn al om 11.30 bij het klooster waar we gaan overnachten en als het geen klooster was geweest zouden we doorgelopen zijn. We worden binnengelaten om onze rugzak weg te zetten en dan moeten we weer naar buiten, want hij gaat pas om 12 uur open. Wij gaan ondertussen koffie drinken in het café aan de overkant van de kruising, daarna schrijven we in. Het is

nog steeds mooi weer dus we nemen onze lunchspullen en gaan buiten op een bankje zitten eten. Het brood is van gisteren maar smaakt nog prima. Dan een douche en een uurtje plat. Daarna lopen we het troosteloze stadje in en vinden een supermarkt en een café voor een biertje. Om half 7 is er een mis waar we naar toe gaan. Na de dienst worden alle pelgrims naar voren geroepen en krijgen we de pelgrimszegen. Gezamenlijk zingen we nog een lied wat het geheel een heel sfeervol

einde geeft. Nu een gezamenlijke maaltijd die prima smaakt en bij de overnachting hoort. Dan pakken we de rugzak zover mogelijk in, kletsen nog even en gaan slapen. Tot morgen!

Dag 13: 27 april

Alcuéscar–Valdesalor

26 km 19°C bewolkt, koude wind

Heerlijke overnachting gehad. In een klooster hangt ook altijd zo'n rustgevende sfeer, lange stille gangen, mooie schilderijen en beelden, mooie binnenplaatsen etc. We ontbijten in het café en gaan om 7.45 uur op pad. We lopen alweer direct tussen de olijfbomen en steeneiken. Zoals elke dag is het groen en vol bloemen alleen vandaag is er geen zon. Het is zwaar bewolkt en er staat een frisse noordenwind. Maar zie, na een uurtje breekt de lucht open en voorzichtig komt de zon om de hoek kijken. We lopen nu op een zandpad vrij kort langs de N630. Op een kruising zien we een gebouw met de

tekst "nachtclub". De naam van deze zaak is "Pecado" wat "zonden" betekent. De letter O is in de vorm van een appel met bovenop 2 hoorntjes van de duivel. In de appel "zit" duidelijk een dame van lichte zeden! Leuk bedacht! Als we om de hoek komen is daar naast de nachtclub een bejaardenhuis gebouwd! Veel klandizie zal dat niet opleveren! We passeren twee dorpjes maar lopen er niet doorheen. Wat later zien we een tankstation en daar gaan we koffie drinken en even pauzeren. Wij zijn niet de enigen die dat doen. Inmiddels hebben we drie uur gelopen en dat doen we normaal nooit. De zon is nu volledig aanwezig en de hemel is helemaal blauw. Het is de wind die het fris maakt. Wij gaan als een trein en als we een sportvliegveldje kruisen stoppen we even en eten een banaan. We zien een mini-vliegtuigje landen en dat gebeurt behoorlijk springend door de sterke wind. We gaan weer verder en als we iets geklommen hebben zien we ons dorp liggen. Het is nog 5 kwartier lopen voor we bij de refugio staan. Zo snel hebben we nog nooit gelopen. Eerst maar een bed uitzoeken en dan lekker lunchen, we hebben alles zelf. De refugio loopt aardig vol met zowat iedereen die we gister ook zagen; Karin en Ralph, Wolfgang en Marlene en Arno, allen Duitsers. Eveline en Warren, de Zwitsers en drie Franse mannen en wij natuurlijk. Wij lopen het dorp helemaal door en vinden uiteindelijk iets waar we vanavond kunnen eten. De wind is nog steeds heel onaangenaam.

-Anneke Lieven-
(wordt vervolgd)

Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (3)

In ons vorige clubblad besloten we het verhaal van Peter met de volgende tekst. 'Omdat ik in de nacht veel last van mijn schouder heb en omdat die spier langs de hartstreek omlaag loopt, besluit ik spontaan om een rustdag in te lassen. Ik ga voor het ontbijt al naar de receptie en vraag of ik nog een nacht langer kan blijven in mijn kamer, dat kan. Ik ga na het ontbijt meteen winkelen in de stad om mijn voorraad weer bij te vullen. De rest van de dag lekker uitrusten, mijn schouder wordt weer rustig en de spier bij mijn hart voel ik ook niet meer; gelukkig geen probleem met mijn hart maar alleen die spier geeft dat vreemde gevoel.'

We zien hoe het hem verder verging.

Woensdag 22 augustus

Alta - Gargia 29 km

De hele nacht heeft het geregend en als ik wakker word regent het nog. Ik ga maar eerst ontbijten, lekker gegeten. Het blijft regenachtig, maar om 09:00 uur vertrek ik toch vanuit het hotel.

Ik moet eerst terug naar de E6. Na 3 km sla ik af naar het zuiden en volg weg nr. 93. Na een paar km kom ik langs een boerderij waar de koeien in de berm van de weg aan het grazen zijn. De weg is redelijk vlak, na 6 km sla ik linksaf en volg de weg naar Gargia Fjellstue. Dit moet de oude weg zijn naar Kautokeino. Na een uur lopen zie ik geen aanwijzing dat ik de juiste weg volg. Ik zie de postbode rijden en die komt me na een tijdje tegemoet. Ik houd hem aan en vraag of ik wel op de goede weg ben. Hij bevestigt dat, dus dat is een geruststelling. Een uurtje later kom ik langs een manege, wie denkt dat hier manege zijn, zo ver boven de poolcirkel? De weg blijft stijgen en dalen maar vooral stijgen en ik krijg weer last van mijn linkerschouder en moet hem telkens ontlasten. Ik laat de band enkele minuten op het randje van mijn schouder zakken en dan weer terug. Zo blijf ik aan de gang, en het is te doen, maar niet grappig.

Om 15:00 uur kom ik bij de Gargia Fjellstue (fjellstue is een lodge in bergachtig gebied). Ik ga naar binnen maar de eigenaresse heeft een slecht bericht. De tent zit vol, dat betekent dat ik maar verder ga lopen. De weg wordt steeds slechter en het wordt een soort karrespoor. Het begint steeds harder te

regenen en ik besluit na een klein uurtje mijn tent op te bouwen in de stromende regen. Weer een nieuwe ervaring opgedaan.

Donderdag 23 augustus

Gargia -- Suolovuobmi 37 km

Het is een koude nacht, ik loop weer boven de boomgrens want er is geen enkel boompje te zien. Het heeft gisteravond nog een tijdje geregend maar in de nacht was het droog. Het was weer bibberen in mijn slaapzak. Wanneer ik in de morgen tegen mijn tentdoek tik hoor ik ijs van mijn tent vallen. Mijn tent is vannacht gewoon droog gevoren. Ik heb dus slecht geslapen en besluit vroeg op te staan.

Ik start vandaag om 07:30 uur. De weg is erg steil stijgend en dalend. Na een kwartiertje krijg ik een telefoontje van mijn werk, ze zijn iets kwijt en of ik weet waar ze moeten zoeken. Ik probeer ze te helpen en we praten even bij. Het is wel gek, er is in de verste verte geen bebouwing te zien en toch is er een goede verbinding met een netwerk voor je telefoon.

De weg waar ik over loop is totaal verlaten, ik heb vannacht ook niets ge-

hoord. Het is een aparte ervaring om totaal verlaten te lopen in een gebied waar je soms kilometers om je heen kunt kijken. Na een paar uur loop ik het "plaatsje" Beskades binnen. Ik maak een foto van het plaatsnaambordje maar ik zie niet meer van het plaatsje dan het plaatsnaambordje. Ik denk dat hier soms Sami wonen, maar nu is er niemand te zien, alleen wat verdwaalde rendieren. Het uitzicht is wel steeds indrukwekkend, maar wel lonely. Het is lekker weer om te lopen, maar mijn schouder heeft weer kuren, dus maar tobben met die schouder.

Tegen de middag begint de weg langzaam vooral te dalen en om 13:15 uur kom ik weer op de weg 93 uit. Hier is weer een fjellstue bij het plaatsje Suolovuobmi, waar zelfs een paar huizen staan. Het is veel te vroeg om te stoppen, maar ik ga wel kijken of ik iets kan eten. Dit is mogelijk, ik eet erg lekker want ik krijg verse vis met toebehoren voorgeschoteld en het is ontzettend goed klaargemaakt. Ik ben zo te zien de enige gast, maar ja, buiten het seizoen. Een uurtje later ben ik weer vertrokken, steek de weg over en vervolg de oude weg naar Kautokeino.

Na 11 km heb ik een slaappleats gevonden bij een rivier. Ik steek de rivier over door over een balk te lopen, omdat de brug weg is. Het is niet diep maar wel mooi stromend. Ik zet mijn tent op en ga water tappen uit de rivier. Daar heb

ik een ongelukje, mijn riem breekt doormidden. Weer een probleempje om op te lossen, want ik heb maar 1 riem bij me. Ik heb wel een goede nacht, want het is niet zo koud als gisterenacht.

Vrijdag 24 augustus

Suolovuobmi - Dorskavarrri 40 km

Ik heb goed geslapen en ik heb gisteren het thuisfront verteld over mijn ongelukje. Zij had dezelfde oplossing als die ik voor ogen had: ik heb twee reserve-schoenveters aan elkaar geknoopt en die als riem vastgemaakt. Dat heeft ook een voordeel: ik word steeds dunner en deze 'riem' is flexibeler.

Om 8 uur weer vertrokken en het is weer lekker weer om te lopen. Bovendien zijn de hellingen aan deze kant veel minder steil dan aan de andere kant van de weg nr. 93.

Na een uurtje kom ik bij een splitsing. Ik kan linksaf terug naar de weg nr. 93 en recht door naar het zuiden over de oude weg. Er staat zelfs een wegwijzer in het samisch. De plaatsnamen lijken helemaal niet op de plaatsnamen die op de Noorse kaart staan (soms staan beide namen op de kaart). Ik kan er ook uitrusten

omdat er een soort bushokje staat, maar ik besluit door te lopen naar het zuiden, het bevalt me wel zo. Het gaat echt lekker en ik heb er ook echt zin in.

Na enkele uren zie ik een groot gebouw van ver al staan. Het blijkt een oude fjellstue te zijn die al jaren niet meer gebruikt wordt. Hij staat wel op een mooie plek, bij een groot meer van enkele kilometers lang. Het is een mooie rustplaats waar je zelfs kunt zitten picknicken en daar maak ik dan ook graag gebruik van.

Na een tijdje weer vertrokken en ik krijg zelfs een tegenligger, het blijkt een sami op een quad die op zoek zal zijn naar zijn rendieren. Ik kom wederom langs een groot meer van meer dan 5 km lang. Het water is zeer zuiver maar veel te koud om als zwembad te gebruiken.

De omgeving is steeds groener gekleurd, de bomen zijn groter dan ikzelf dus je kunt langzaam maar zeker echt van bossen gaan spreken. Ik zie van verre een grote tv-toren op een berg staan. Ik besluit als ik op gelijke hoogte hiervan ben te stoppen, maar het duurt nog uren voordat de toren rechts van mij is. De toren staat op de berg Dorskavarrri en als ik het genoeg vind voor vandaag heb ik er toch weer 40 km op zitten en ik zet dan mijn tent tevreden op.

Zaterdag 25 augustus

Dorskavarrri -- Kautokeino 25 km

Een lekkere nacht gehad en pas laat gestart omdat ik vandaag maar 25 km hoef te gaan om weer een echt bed te

scoren in Kautokeino. Het is wederom lekker rustig weer om te wandelen. Een graadje of 15 en half bewolkt met weinig wind.

Na 2 uur lopen kom ik weer op de weg 93 bij Mieron. Dat is een dorpje met iets meer dan 10 huizen. Ik ben weer in de bewoonde wereld! Ik loop de grote weg op omdat er geen andere weg is naar het zuiden en dus Kautokeino. Het is meteen veel vlakker, maar de weg loopt weer bol dus ik krijg weer last van mijn blaren of wat er nog van over is. Het gaat toch lekker en al om 14:00 uur bereik ik Kautokeino. Het is een van de grootste gemeentes van Noorwegen maar dan wel qua oppervlak. Het stadje heeft maar een paar duizend inwoners maar qua oppervlak is het ongeveer 100 km bij 100 km groot. Ik geloof niet

dat daar één gemeente mee kan wedijveren! Ik ga op zoek naar een bed en het broertje van het hotel van Alta staat hier (Hotel Thon Kautokeino). Het is wel een duur hotel voor een nachtje (150 euro per nacht), maar ja, daar kijk ik niet naar na enkele nachten in mijn tentje. Ik ga boodschappen doen en iets eten in de stad, het is zaterdag en ik kijk lekker Premier League-voetbal met een zak chips van 300 gram.

Zondag 26 augustus

Kautokeino - Aidejárvi fjellstue 32 km

Ik word vroeg wakker. Het heeft de hele avond en nacht geregend en het regent nog steeds. Dat is wel een probleem want ik wil eigenlijk binnendoor naar Zweden lopen. Ik moet dan 75 km wederom door onbewoond gebied lopen, maar de weg is smaller en na 15 km wordt het gewoon een pad door de wildernis en door gebied waarbij ik ook waterstroompjes moet oversteken. De bedoeling is de afstand in 2 dagen te lopen, maar als ik naar de receptie loop en vraag naar de weersverwachting voor de komende dagen, blijkt dat het 2 dagen erg regenachtig zal zijn. Ik durf het niet aan omdat ik niet weet hoe de riviertjes zullen

zijn bij de regen die er is gevallen en zal vallen. De gedetailleerde kaarten voor dit gebied die ik heb gekocht, voor bijna 100 euro, zijn nutteloos want ik neem toch maar de doorgaande weg 93 (schijterd die ik ben). Ik heb me verheugd op het stuk door de wildernis, maar nu het droog moet zijn regent het pijpenstelen.

Om 09:30 uur besluit ik te vertrekken; het is iets minder hard gaan regenen, maar droog wordt het vandaag niet. Als ik net de stad uit ben zie ik een springschans die uitkomt in de rivier die door het stadje loopt, dus hij zal alleen maar in de winter gebruikt worden als de rivier dichtgevroren is. Ik baal dat ik over deze weg moet lopen, maar het is niet anders. De weg is redelijk vlak en zelfs niet zo bol lopend als eerst.

De wind is van achteren, dus ik heb het gevoel dat het niet zo hard regent. De route is saai en je ziet ook bijna niemand, bijna geen verkeer.

Een saaie dag, met een hoogtepuntje als ik door het laatste dorpje van Noorwegen loop met de naam Siebe. Ik krijg daar bezoek van een huskyhond als ik langs een boerderijtje loop met vele huskyhondhuisjes in de weide. De hond loopt naar me toe en blijft achter me aan lopen op 5 meter afstand. Hij blijft rustig; ik ben er niet bang van, maar ik ben wel bang dat hij aangereden wordt door het tegemoetkomend vrachtverkeer. Hij loopt wel meer dan een kwartier met me mee, tot een auto me inhaalt en de vrouw die er in zit de hond roept, de hond springt in de auto en weg is mijn wandelmaatje.

Ik wil doorlopen tot de fjellstue die 11 km voor de Finse grens aangegeven staat op de kaart. Het gaat nu echt harder regenen en iets na 16:00 uur kom ik bij de fjellstue. Maar ik zie niets van een fjellstue, alleen maar een gebouw waar je naar het toilet kunt en er is zelfs geen stromend water. Ik zie een geparkeerde auto en de inzittenden vertellen me dat alleen in de winter er een soort fjellstue open is in de buurt, als de wintersport in volle gang is. Ik heb dus pech, ik moet mijn tent opzetten in de regen. Gelukkig heb ik wel geleerd van de eerste dagen; ik heb reservevoorraad voor enkele dagen bij me, dus ik hoef geen honger te lijden.

Maandag 27 augustus

Aidejärvi fjellstue - Palojärvi (Finland) 24 km

Ik word veelvuldig wakker in de nacht en elke keer regent het dat het giet. Ik ben wel blij dat ik nu mijn tentje niet midden in the middle of nowhere heb staan. Hoe zouden de riviertjes er nu uitzien die ik zou moeten oversteken?

Ik val elke keer weer in slaap maar om 08:00 uur lukt het niet meer. Ik wil niet mijn tent uit, want het blijft hard regenen. Ik heb genoeg voedsel bij me om het een dag langer vol te houden, maar hoe kom je de tijd door als je geen vertier bij je hebt, zoals een puzzelboekje, radio, gamer enz. Bovendien ben ik geen stilzitter (stilligger), ik wil altijd vooruit. Tegen tien wordt het iets droger en ga ik even vlug naar het toilet. Ik wil ook mijn watervoorraad bijvullen, maar het riviertje achter de fjellstue is een sterk stromende rivier

geworden zodat ik eigenlijk niet bij het water in de rivier kan.

Er is een oudere vrouw die de toiletten aan het schoonmaken is en aan haar vraag ik in het Engels of ze water voor me heeft, maar ze verstaat geen Engels. Als ik haar vragend aankijk en 'vag' zeg (Noors voor water) snapt ze me en geeft me haar eigen flesje drinkwater. Ze wil er niets voor hebben. Ik dank haar en ga weer terug naar mijn tent en

besluit snel mijn tent in te pakken.

Een half uurtje later ben ik weer op weg. Het regent niet meer zo hard. De route is saai, maar niet zwaar, want de weg is maar licht glooiend. Twee uur-tjes later sta ik aan de grens met Finland. Het is er erg rustig, er staan alleen een paar vrachtwagens aan de Finse kant van de grens te pauzeren. Ik loop over de grens, wat niet veel mensen hier zullen doen, en ga naar het grenskantoor. Daar vraag ik of ik ergens water kan tanken en dat kan bij het toiletgebouwtje. Ik ga mijn watervoorraad weer op een makkelijke manier bijvullen.

Ik heb Noorwegen achter me gelaten en ik kan weer met euro's betalen. Wat ook veranderd is, is de tijd. Ik moet de klok 1 uur vooruit zetten. Het is een uur later dan in Noorwegen en Nederland. Ik zie geen verschil met Noorwegen, maar het is wel een stap vooruit. Ik loop gewoon verder en hoef niet meer ver te lopen omdat ik over ruim 10 km door een dorpje kom waar een camping zou moeten zijn.

Het is inmiddels bijna droog geworden en tegen half vier ben ik in Palojärvi. Hier is inderdaad een camping met een winkel erbij en zelfs een restaurantje waar je lekker kan eten. Ik huur hier een cabin en kan weer betalen met mijn Rabobank-europas. Ik ga naar mijn huisje en zet de verwarming hoog, gooi mijn tentje uit elkaar zodat het kan drogen. Ik ga lekker eten in het restaurant en als ik terug kom in het huisje is het lekker warm. Ik heb ruimte genoeg want het is een 4-persoonscabin.

Ik bel het thuisfront en zeg dat ik niet meer in Noorwegen ben, maar bijna thuis ben.

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

Raaijmakers...maakt het!

**Raaijmakers
Drukwerk**

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl. Een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

CONTRIBUTIE OLAT 2014

	hoofdlid	seniorlid	overige gezinsleden
Basiscontributie 2014	20,00	20,00	10,00
Afdracht KNBLO-NL 2014	10,50	10,50	10,50
Contributie 2014	30,50	30,50	20,50
Lid OLAT (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt 11x per jaar OLATNieuws	Ja	Ja	Nee
Ontvangt jaarlijks het OLAT jaarprogramma	Ja	Ja	Nee
Korting bij OLAT wandeltochten (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting bij OLAT clubreizen (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting op wandelgidsen in OLAT wandelboetiek	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Wandelen op Dinsdag	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Rooise wandelingen	Ja	Ja	Ja
Lid KNBLO-NL (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt gratis Landelijk Wandelprogramma (LWP)	Ja	Ja	Nee
Ontvangt gratis 5x per jaar Het Wandelsportmagazine	Ja	Ja	Nee
Korting op alle landelijke wandeltochten (zie LWP)	Ja	Ja	Ja

Randvoorwaarden:

- Alle leden van OLAT zijn automatisch verplicht lid van KNBLO-NL.
- Jeugdleden t/m 17 jaar betalen geen afdracht KNBLO-NL.
- Wijzig de afdracht KNBLO-NL dan wordt de contributie OLAT automatisch aangepast.
- Als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, dan komt op verzoek de afdracht KNBLO-NL bij OLAT te vervallen.
- Leden met een licentie Atletiekunie betalen een additionele contributie gelijk aan de afdracht aan deze organisatie.

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een **GRATIS** sample op de site www.PressArt.nl, bel **06 212 86 333** of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford
- Keplertrack - Abel Tasmanpark -
Noordereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela -
Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806